ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 21 Φεβρουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2214 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤ. 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Δεσφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΟΔΟΚΛΗΡΟΣ Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΔΥΝΑΣΤΙΚΟΥ

Τὰ Πρακτικὰ ἀπὸ τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Βουλῆς.—Συνεδρίασις 16ης Φεβρουαρίου

ΚΥΡΙΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ

Ὁ χρόνος τῶν συζητήσεων ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως, εἶνε προφανῶς ἐξαντλημένος. Ὅ,τι ἐπείγει πλέον, δὲν εἶνε ἡ παράτασις, εἶνε ὁ τερματισμὸς τῆς συζητήσεως. Συμπεριζώμενος καὶ συμπορθούμενος πρὸς τὸ κοινὸν αἴσθημα, θὰ ἐντοπίσω τὴν ὁμιλίαν μου ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος.

Ἄλλοτε, ἐλπίζω, θὰ δοθῇ εὐκαιρία νὰ παρασχεθοῦν ἐξηγήσεις πρὸς προλαλήσαντας συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐπεκίνουν τὴν πολιτικὴν τοῦ παρελθόντος.

Ἐπίσης εἶνε περιττὸν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου νὰ ἐπαναλῃφθῇ ὅτι ἡ Δυναστεία τῶν Γκλύξμπουργ, διὰ λόγους καὶ ἠθικῆς τάξεως, καὶ ἐθνικῆς δικαιοσύνης καὶ στοιχειώδους προνοίας διὰ τὴν ὁμαλότητα τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ μέλλοντος, δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νὰ βασιλεύῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι ἐκλείπησεν ἄλλη Δυναστεία, εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχήν, ὁ ἀπετέλει στέγαμα ἀνεξιτήλων, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἄξιον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Καὶ ὄτι μόνον ἡ ἐγκατάστασις κοινοβουλευτικῆς, Λαϊκῆς Δημοκρατίας, δύναται ν' ἀποτελέσῃ τερματισμὸν τῶν ὀλεθρίων ἐμφυλίων διαιρέσεων, καὶ ἀφετηρίαν μιᾶς νέας περιόδου γαλήνης εὐημερίας καὶ ἀναγεννήσεως.

Ἐπὶ τῶν σημείων τούτων, τῶν βασικῶν, ὑφίσταται εὐτυχὴς ὁμοφροσύνη τῆς συνελεύσεως ἀπόλυτος.

Ἐπίμαχον θέμα εἶνε μόνον ὁ τρόπος, ἡ μέθοδος, μὲ τὴν ὁποίαν, ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον, θὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπόν.

Σχετικῶς πρὸς τὴν μέθοδον, λοιπόν, δύο προγράμματα, βασικῶς ἀντίθετα, ἔχουν ἀναπτυχθῇ, μέχρι τοῦδε, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Συνελεύσεως. Ἀμφότερα, ὁμολογουμένως μὲ λογικήν, μὲ εἰρμόν, μὲ συνέπειαν, μὲ πληρότητα.

Πρῶτον, τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ συλλογισμοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐδράζεται τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον ἀντιλαμβανόμαι, εἶνε οἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ Συνέλευσις εἶνε σῶμα κυρίαρχον. Ἔχει, συνεπῶς, δικαίωμα νὰ συνταξῇ τὸ πολίτευμα. Δικαιοῦται, ἄρα, καὶ ψήφισμα ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας νὰ ἐκδώσῃ καὶ τὴν Δημοκρατίαν, ὁριστικῶς ν' ἀνακηρύξῃ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. — Δικαιοῦται. Ἀλλὰ δὲν θεωρεῖ ἐπιτρεπόμενον νὰ προβῇ εἰς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου. Διὰ λόγους ἀφορῶντας τὸ παρελθὸν καὶ διὰ λόγους ἀφορῶντας τὸ μέλλον.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ παρελθὸν τὰ πολιτικὰ κόμματα δεσμεύονται διὰ τῶν προεκλογικῶν αὐτῶν προγραμμάτων. Διότι ἐτάχθησαν τότε ταὐτοπεριρρισμοὶ τῆς Συνελεύσεως. Ἐπηγγείλθησαν τὰ πολιτικὰ κόμματα, ὅτι ἡ παροῦσα Συνέλευσις δὲν θὰ λύσῃ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα, ἀλλὰ θὰ τὸ θέσῃ διὰ δημοψηφίσματος, ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἀποτελεῖ καθῆκον πολιτειακῆς εὐπρεπείας, ἀποτελεῖ καθῆκον συνεπείας πρὸς τὰς ἀναλημμένας ὑποχρεώσεις, καθῆκον εὐλαβείας πρὸς τὸν Λαόν, τὸν κυρίαρχον, νὰ τηρηθῇ ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις.

Ἀλλὰ συντρέχουν καὶ λόγοι, ἀφορῶντες τὸ μέλλον. Τὸ νέον Ἑλληνικὸν πολίτευμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶνε ἔργον οὔτε ὑφαρπαγῆς, οὔτε βίας.

Πρέπει νὰ ἐδράζεται, κατὰ τρόπον ἀδιάβλητον, ἐπὶ τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης. Τότε μόνον θ' ἀποκτήσῃ κῦρος, καὶ διεθνές, καὶ ἐσωτερικόν.

ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Χάριν, ἑπομένως, καὶ τῆς εὐημερίας καὶ τῆς γαλήνης τῆς χώρας, χάριν ἐπίσης τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ τοῦ λοιποῦ τὸ μόνιμον πολίτευμα τῆς χώρας, ἐπιβάλλεται νὰ προσφύγωμεν εἰς τὸν Λαόν. Καὶ ἐφόσον προσφεύγομεν εἰς τὸν Λαόν, ἐν εἶνε τὸ καθῆκον, ἀκέραιον νὰ Θέσωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ ζήτημα. Καὶ διασπεύσωμεν ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἀναμφισβητήτως ὑπὲρ ἡμῶν θὰ εἶνε ἡ ἐκδήλωσις τῆς λαϊκῆς θελήσεως, διότι καὶ ἡ συμφορὰ ὑπῆρξε μοναδικὴ εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀφῆκεν ἀσυγκίνητον τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν.

ΕΙΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ. Καὶ ἡ μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅλες: ἡτο μονοδική.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἡ μεγαλουργία δὲν εἶνε βέβαιον πάντοτε ὅτι ἐκπίπτει, εἰς ὃν βαθμὸν εἶνε συνειδητὴ ἡ πατασιρφή. Ἀλλὰ δὲν πρόκειται τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ἀναπτύξω ἰδίας σκέψεις. Καὶ θὰ παρεκάλουν τοὺς κυρίους πληρεξουσίους νὰ μοὶ ἐπιτρέψουν νὰ ἀναπτύξω ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν ἐννοιῶν μου, διότι καθὼς εἶπον, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναλύω ὅπως ἀντιλαμβάνομαι, τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μεταβῶ κατόπιν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἀντιθέτου προγράμματος καὶ νὰ συμπεράνω τέλος.

Θέτει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις ἀνέραιον τὸ ἐπίμαχον ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ.

Καὶ τὸ θέτει μὲ ἐμπιστοσύνην ἀμέριστον, διότι καὶ ἡ ἐθνικὴ συμφορὰ ἐφρονημάτισε τὸν Λαὸν ἐναντίον τῆς δυναστείας καὶ αἱ πρόσφατοι ἐκλογαὶ ἀπέδειξαν τὸ λαϊκὸν φρόνημα. Τοιοῦτος τρόπος ἀκολουθοῦσα ἡ Κυβέρνησις τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ἐμφανίζει ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως πρόγραμμα μὲ συνέπειαν, μὲ λογικὴν, μὲ πληρότητα.

Ἀντιμέτωπον πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς δὲν ὑποστηρίξεν εὐθὺ κόμμα οὔτε ὁμάς. Ὑποστηρίζεται μόνον πληρεξούσιοι ἐκπροσωπεύοντες τὰς ἰδίας αὐτῶν γνώμας. Ὑποστήριξε πρῶτος ὁ πληρεξούσιος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κ. Χατζηκυριάκος.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἐπιτρέπεσε μίαν διακοπὴν κ. Συνόδελφε;

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ὄχι, κύριε.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἤθελον νὰ ἐρωτήσω ἂν τὰ πιστεύετε αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγετε.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἂν ἐπρόκειτο νὰ καταπριβώμεθα εἰς μεσαιωνικοὺς διαληνικτισμούς, ἀσφαλῶς τότε δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ σκοπὸς, τὸν ὁποῖον ἔχει τὸ βῆμα τῆς Συνελεύσεως. (Χειροκροτήματα).

ΚΑΡΑΣΕΒΔΑΣ. Ἐνθυμεῖσθε ὅμως ὅτι ὑπεγράψατε πρωτόκολλον περὶ τῆς ἐκπώσεως τῆς δυναστείας ἐν τῇ Συνελεύσει. Δι' αὐτὸ τὸ εἶπεν ὁ κ. Συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Σᾶς παρακαλῶ.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο, καθ' ὅσον ἀντιλαμβάνομαι ἐδράζεται ἐπὶ τῶν ἀκολούθων συλλογισμῶν: Ἡ συνέλευσις εἶνε σῶμα κυρίαρχον ἔχει δικαίωμα, ἑπομένως, νὰ προβῇ καὶ εἰς ἔκπτωσιν τῆς δυναστείας καὶ εἰς ἀνακήρυξιν τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ὑπάρχουν βεβαίως αἱ ἀντιρρήσεις, ὅτι ὑφίστανται προεκλογικοὶ αὐτοπεριορισμοί. Ἀλλ' εἶνε γνωστόν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται, εἰς τοιούτους μάλιστα κρισίμους καιροὺς ὁ σχολαστικισμὸς τῆς προσκολλήσεως εἰς τὸ γράμμα, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται ἡ ἀνασκόπησις καὶ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὸ πνεῦμα. Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκλογικῆς νίκης εἶνε ἀναμφισβητήτως ἀντιδυναστικὸν καὶ δημοκρατικόν. Ἀναλύω τὰς σκέψεις, καθ' ὅσον τὰς ἀντιλαμβάνομαι, τοῦ ἀντιθέτου προγράμματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι σοφὴ ἦτο ἡ ἐντολὴ τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς τὴν ἡ φύσις τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν σωμάτων εἶνε τοιαύτη, ὥστε εἰ πληρξούσιοι νὰ ρὴ δεσμεύωνται ἀπὸ περιορισμὸν κατηγορηματικῶν ἐντολῶν, διότι ὀφείλουν νὰ συμμορφοῦνται μόνον πρὸς τὴν ἐπιτροπὴ τῆς συνειδήσεως. Ἐφόσον μάλιστα εἶτε δυνατὸν νὰ ἔχουν παρερληθῇ πραγματικὰ γεγονότα, μεταβάλλοντα τὴν κατάστασιν ὅπως συνέβη μὲ τὴν σύσιαστικὴν ἔξοσιν καὶ ἐκπτωσιν τῆς δυναστείας διὰ τοῦ πραξικοπήματος τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν.

ΕΙΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ Πάντ πρτξιόσημα;

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΓΑΛΗΝΗ

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Διὰ τῆς ποάξεως, ἔστω, διὰ τοῦ ἐγγράφου, ὅπως συνέβη τὴν ἑπομένην τῶν ἐκλογῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε προφανές, ὅτι ἐδημιουργήθη νέα πραγματικὴ κατάστασις, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει νέα συμπεράσματα. Ὀφείλει λοιπὸν ἡ Συνέλευσις ἀκριβῶς διὰ λόγους ἀφορῶντας τὸ παρελθόν, νὰ προβῇ εἰς ἀκεραίαν λύσιν τοῦ ἐπιμάχου πολιτειακοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπικαλεῖται ἐπίσης καὶ λόγους ἀφορῶντας τὸ μέλλον. Ἠκούσθη ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὅτι ἡ κατάστασις τῶν συνόρων ἐπιβάλλει ἀμέριστον τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν προσοχὴν καὶ τῶν δυνάμεων ἡμῶν. Εἶνε δυνατὸν μὲ τὴν ἀνάγκην καθεστωτικῶν ἀγώνων νὰ εἶνε ἀμέριστος ἡ προσοχὴ ἐστραμμένη εἰς τὰ σύνορα; Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι κοινὸς ἐσωτερικὸς πόθος εἶνε ἡ γαλήνη.

Ἀλλὰ ὑπηρετεῖται ἡ γαλήνη, ὅταν ἐξαπολύσῃ κανεὶς καὶ πάλιν τὸν ἄνεμον τῶν καθεστωτικῶν ἀγώνων, οἱ ὁποῖοι ἐταλαιπώρησαν τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα; Ἔνε ἐπίσης γεγονὸς ὅτι ἐπιβάλλεται ραγδαία ἡ ἐσωτερικὴ ἀνασύνταξις.

Ἐπιβάλλεται πρὸ παντὸς ἡ ἐπέλυσις τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος. Εἶνε δυνατόν, ἐφόσον θὰ προκειται κατὰ τὸν προσεχῆ χρόνον νὰ παλαίωμεν καὶ νὰ ταλαιπωρώμεθα μέσα εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀνανεουμένου ζωῆς ἡ θανάτου τὸ: Ἑλληνικὸς πατρίδος; Ἄλωστε, διὰ τὴν ἀποψιν αὐτὴν συντρέχει καὶ ἄλλος σωρευτὸς λόγος. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑφίσταται ἀνυπαρξία ἐρωτήματος διὰ τὸν λαόν. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, ἡ δυναστεία ἔχει ἐκπέσει καὶ ἔχει ἐκπέσει ὁριστικῶς καὶ ἀνεπανορθώτως. Ζήτημα ἄλλης βασιλείας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑφίσταται, ἐπειδὴ οὐδεὶς εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον ἐμφανίζει τοιοῦτον πρόγραμμα οὔτε ἐντὸς οὔτε ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως. Τί ὑπολείπεται; Δημοκρατία!

Εἶτε διὰ λόγους ἰδεολογικῆς προτιμήσεως, εἶτε διὰ λόγους αἰσθηματικοὺς, εἶτε διὰ λόγους μοραίου λογικοῦ καταντήματος ἀπὸ τὴν ἀδήριτον μοῖραν τῶν πραγμάτων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὑπολείπεται εἶνε μόνον ἡ Δημοκρατία. Ἐπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, ποῖον εἶνε τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπευθύνωμεν ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ; Δυναστεία Γλύξμπουργ; "Οχι. Ἢλίν Βασιλεία; Οὐδεὶς τὴν ἐμφανίζει. Δημοκρατία; Ἀλλ' ἂν ἐπρόκειτο τὸ ἐρώτημα νὰ εἶνε μόνον τοῦτο, ποῖος κυβερνήτης θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην νὰ ἐμπαίξῃ τὸν Λαὸν, μὲ ἐρώτημα ἀνύπαρκτον;

Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Ἀλλ' ὑπάρχει, ἐπίσης καὶ ἄλλη ἄποψις, ἐπίσης σοβαρά. Ἐὰν τὸ πολίτευμα ἀποτελέσῃ θέμα δημοψηφίσματος, τότε μεταμορφοῦται εἰς πολίτευμα κόμματος. Ἐὰν ἐρωτήσωμεν τὸν λαὸν, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν, εἴτε δυναστικὴν εἴτε πολιτειακὴν, κατ' ἀνάγκην θὰ διχασθῇ εἰς δύο παρατάξεις καὶ τότε τὸ πολίτευμα θὰ στηριχθῇ ἐπὶ μιᾶς μόνον κομματικῆς πλειοψηφίας. Ἀλλὰ εἶνε γνωστὸν, ὅτι τὰ πολιτεύματα εἴτε Βασιλεῖαι, εἴτε Δημοκρατίαι, διὰ νὰ εὐοδοῦνται πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης τῶν Λαῶν.

Διότι τότε μόνον εἶνε στερεὰ καὶ βιώσιμα. Αὐτοὶ εἶνε οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους, κατὰ τὸ ἀντίθετον πρόγραμμα, θὰ ἐπεβάλλετο ἡ δημοκρατία ν' ἀνακηρυχθῇ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύνταξις τοῦ πολιτεύματος ἐπὶ μακρὸν χρόνον. Νὰ καταστῇ δυνατὸν ὁ Λαὸς ν' ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν τοῦ νέου πολιτεύματος. Καὶ τότε, μετὰ χρόνον μακρὸν, ὅταν θὰ ἔχῃ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδειχθῇ, ὅτι τὸ νέον πολίτευμα δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὰ πρόσωπα, οὔτε εἰς ὁμάδας, οὔτε εἰς κόμματα, ἀλλ' ἀνήκει εἰς ὅλα τὰ κόμματα καὶ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, τότε θὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς, ὅτι ὁλόκληρος πλέον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ κόμματα, θὰ σπεύσουν νὰ στεγασθοῦν ὑπὸ τὴν σκιὰν, ὑπὸ τὴν σημαίαν, ὑπὸ τὴν σ-έγην τοῦ νέου τιμίου Ἑλληνικοῦ Πολιτεύματος.

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

Κύριοι πληρεξούσιοι. Ὁμολογῶ, ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον δὲν συμμερίζομαι, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους θὰ ἀναπτύξω βραδύτερον, τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔχει ἀσφαλῶς στερεότητα, καὶ εἰρμόν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁμολογῶ, εἶνε ἀνώτερον τῶν πνευματικῶν μου δυνάμεων νὰ ἐννοήσω εἶνε τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀνέπτυξαν οἱ ρήτορες τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα τοῦτο καὶ μὲ τὸν ὡραῖον ἐνθουσιασμὸν, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήριζε πάντοτε τὴν τιμίαν πολιτικὴν ἱστορίαν των, μὲ τὸν πολιτικὸν ρωμαντισμὸν, ὁ ὁποῖος εἶνε πάντοτε ἐπικίνδυνος εἰς τὴν πολιτικὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ πάντοτε πολύτιμος εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἀνέπτυξαν τοὺς συλλογισμοὺς αὐτῶν καὶ ἤντλησαν τὸ μὲν αἰτιολογικὸν ἀπὸ τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ὡς ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, Ἐπαναστατικὸν, καὶ ἤντλησαν τὸ διατακτικὸν αὐτοῦ ἀπὸ τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα. Εἶπον, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ εἶ ε δεδηλωμένη καὶ διὰ τὴν Δυναστείαν καὶ διὰ τὴν Δημοκρατίαν. Ὅτι ἂν ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὸν Λαὸν δημιουργοῦμ ν σάλον, ἐνῷ εἰς τὰ σύνορα ὑπάρχει κίνδυνος. Καὶ διὰ τοῦτο, διότι πρέπει νὰ προταχθῇ τὸ προσφυγικὸν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς Ἐσωτερικῆς γαλήνης, διότι πρέπει νὰ προσέξωμεν πρὸς τὰ σύνορα. Διὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους πρέπει νὰ σπεύσωμεν ἐντὸς τοῦ Μαρτίου ὅπως διεξαγάγωμεν τὸ πολιτειακὸν δημοψήφισμα!...

Π. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ. Αὐτὸ δὲν τὸ εἴπομεν ἡμεῖς.

Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ ΤΗΣ ΣΚΕΨΕΩΣ

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ Ἔχετε ἀναπτύξῃ ἐπαναλημμένως διαφόρους ἰδέας; ἐντὸς τῆς Συνελεύσεως τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν. Ἔχετε ὑπογράψῃ τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκπώσεως τῆς δυναστείας.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριοι πληρεξούσιοι, εἶμαι ὑποχρεωμένος μὲ λύπην μου, διότι γνωρίζω πόσον ἀκριστος εἶνε ἡ παρεμβολὴ τῶν προσωπικῶν ζητημάτων εἰς μίαν συζήτησιν τόσον ἐξαιρετικῆς ἱστορικῆς σημασίας, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δώσω εἰς τὸν κύριον συνάδελφον ἀπάντησιν διὰ τὴν διακοπήν, τὴν ὁποίαν ἀνέμενον. Εἶνε γεγονός, ὅτε τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων—Δημοκρατικῶν τὴν πρώτην ἑβδομάδα μετὰ τὰς ἐκλογὰς προῆλθεν εἰς ὡρισμένας ἀποφάσεις. Ἐπεθυμῶ, προκαταβολικῶς, νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι τὸ προεκλογικὸν ἡμῶν πρόγραμμα εἰς τὴν Λέσβον δὲν εἶχεν οὐδεμίαν διάκρισιν πολιτειακοῦ καὶ δυναστικοῦ ζητήματος. Καὶ ἂν ἄλλοι ἐκ τοῦ Λαοῦ ἔχουν ἀνειλημμένην ἐντολήν, ἡμεῖς, οἱ ἐκ τῆς Λέσβου, δὲν ἔχομεν.

Εἶνε γεγονὸς ὅτι τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν ἐκλογῶν ὑπεγράφη πρωτόκολλον. Ὑπεγραφη, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὸν φίλον πληρεξούσιον, ὁ ὁποῖος διέκοψεν, ὅποῖαι ὑπῆρξαν αἱ συνθῆκαι διὰ τὰς ὁποίας ἡ ὑπογραφὴ ἐκείθη ἐπιβεβλημένη. Ἀνεμένετο ὁ κ. Βενιζέλος. Ὑπῆρχεν ἡ ἀνησυχία ὅτι ὡρισμένοι κύκλοι ἐντεῦθεν ἴσως θὰ τοῦ συνέτων ἀνάκλησιν τοῦ Γεωργίου, καθὼς καὶ ἀντεδημοκρατικὴν κατεύθυνσιν.

ΤΙΝΕΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ. Πότε;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Καὶ τότε ἐνομίσαμεν ἡμεῖς κύριοι, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα οἱ πρωτοστατήσαντες εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐνομίσαμεν ὅτι ἀπετέλει καθῆκον.....

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε. Ἐκεῖνο τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἐστάλη, ἐστάλη ἐκπεσούσης τῆς δυναστείας. Τὰ λησμονεῖτε αὐτό;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ, ἄλλο εἶνε τὸ θέμα, κύριε συνάδελφε, ἄλλα σπεύδετε, (θόρυβος). Ἐὰν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ὀνομάζεται Δημοκρατία ἐκείνη ἡ ὁποία ἀσκεῖ τυραννίαν σκέψεως, καὶ ἐπιβώνει κατάλυσιν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τί ἀμφιγνώετε τὴν Δημοκρατίαν μὲ τὰ προσωπικά; Δὲ σᾶ; ἐπιτρέπεται νὰ συκοφαντεῖτε τὴν δημοκρατίαν. Τί σχέον ἔχει ἡ δημοκρατία μὲ τὰ προσωπικά; Ἡμεῖ; σᾶ; ἐσεβάσθημεν, οὔτε σᾶ; διακόπιομεν. Τί σχέον ἔχει ἡ τυραννία μὲ τὴν δημοκρατίαν.

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Εἶσθε ἰδιοκτήτης τῆς Δημοκρατίας;

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ὄχι. Νὰ εἴπητε τὰ ἐπιχειρήματά σας εἰσθε ἐλεύθερος, ἀλλὰ νὰ μὴν τὴν συκοφαντῆτε.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Κύριοι πληρεξούσιοι, ὀφείλω νὰ συμληρώσω, καθόσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν ἐπεισόδιον. Εἶνε λοιπὸν βέβαιον, διατί ὑπεγράφη τότε. Διὰ ν' ἀποτελέσῃ ἡ δημοκρατικὴ περάτωσις δύναμιν συμπαγῆ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοκρατικῆς ἰδέας. Ὅταν δμως ἤλθεν ὁ κ. Βενιζέλος, τὸ ζήτημα ἐπαηλθεν ὑπὸ συζήτησιν εἰς τὸ κόμμα. Καὶ εἰς δύο γενικὰς συνελεύσεις ἡ μεγάλη πλειοψηφία ἀπεφάσισεν, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἄποψιν, ἀλλ' ὠφειλε νὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ Γεώργιος δὲν θὰ ἐπανέλθῃ καὶ ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ Δημοκρατίαν. Ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Ρούσσου.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δημιουργεῖται θόρυβος καὶ ὁ κ. Πρόεδρος διανύεται τὴν συνεδρίασιν διὰ 10 λεπτά.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Ἐπανελήφθείσης τῆς Συνεδριάσεως, ὁ κ. Ρούσσος; λαμβάνων τὸν λόγον λέγει ὅτι τὰ πρόγματα ἔχουν ΑΚΡΙΒΩΣ ΩΣ ΔΙΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ ὑπὸ τοῦ κ. Παπανδρέου. Πρέγματι τὴν πρώτην ἑβδομάδα μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπεγράφη πρωτόκολλον ὑποστηρίξεως ἐκπτώσεως; τῆς δυναστείας ἐντὸς τῆς Συνελεύσεω. Ἐλθότες; κατόπιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐγένετο ὅ; σύ ωψις τῶν φιλελευθέρων δημοκρατικῶν, καθ' ἃ; τοῦ δόθη ἐντολὴ νὰ χειρισθῇ τὸ ζήτημα ἐν λευκῷ. Κατόπιν δόθη ἄλλη ἐντολή, δπως ὑποστηριχθῇ ἡ ἔκπτωσις τῆς δυνεστείας ἐντὸ; τῆς Συνελεύσεως. Ἐνεφιλοχώρησε παραίτησίς του καὶ πάλιν ἀνάπεσις ἐς αὐὸν τῆς διευθύνσεω; τοῦ κόμματος, ἀποφασισθέντος ὅπως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπίμαχα ζητήματα ἄκαιρον μέλος ψηφίσῃ κατὰ βούλησιν.

Η Δ. ΕΝΩΣΙΣ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Δύο, καθὼς ἀνεπτύχθη, κύριοι πληρεξούσιοι, εἶνε τὰ προγράμματα τὰ βασικῶς ἀντίθετα τὰ ὁποῖα ἐξετέθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως. Ἐδήλωσα, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἶνε δυνοήτον, ἐπειδὴ τὸ μὲν αἰτιολογικὸν αὐτοῦ ἀντλεῖ ἀπὸ τὸ ἐπαναστατικὸν πρόγραμμα, τὸ δὲ διατακτικὸν, τὸ συμπέρασμα, ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ κατ' αὐτὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως νὰ ἔχῃ μόνον τὰ μειοτεκτήματα ἀμφοτέρων. Ἔχει τὸ μειονέκτημα τοῦ ἐπαναστατικοῦ προγράμματος, διότι παρέχει τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ἀφαιρέσεως διὰ τῆς λύσεω; ἐνὸς μέρους τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Ἔχει τὸ μειονέκτημα τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, διότι θέτει καθεστωτικὰ ζητήματα ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ, καὶ δημιουργεῖ σάλον. Στερεῖται τῶν ἀρετῶν ἀμφοτέρων. Στερεῖται δηλαδὴ τῆς ἀρετῆς τοῦ ἐπαναστατικοῦ προγράμματος, ὅτι τερματίζει τὸ ἐπίμαχον ζήτημα. Στερεῖται τῆς ἀρετῆς τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος, μὲ τὸ ὁποῖον ἀμέριστος δι-

ἀδηλοῦται ἡ εὐλάβεια καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν λαόν.

ΠΕΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ. Ἔχει τὴν ἰδικήν του ἀρετήν.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. *Γνωρίζω τὸ κύριον ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον ἐπικαλοῦνται οἱ ἀπολογηταὶ τοῦ δημοκρατικοῦ προγράμματος. Διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς ἐκπτώσεως τῆς Δυναστείας, τερματίζομεν, λέγουν τὸ δυναστικὸν ζήτημα καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ὑπολείπεται πλέον παρὰ μόνον τὸ πολιτειακόν. Δυνάμεθα, ἐπομένως, νὰ ἔχωμεν γαλήνην συνειδήσεως, ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε τὴν πατρίδα, τερματίζεται διὰ παντός.*

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΥ

Κύριοι πληρεξούσιοι, ἐὰν ἐπρόκειτο πράγματι τὸ ἐπίμαχον δυναστικὸν ζήτημα νὰ τερματισθῇ διὰ παντός, ἀσφαλῶς βάσιμον θὰ ἦτο τὸ πρόγραμμα καὶ οὐσιώδης ἡ διαφορά του ἀπὸ τὸ κυβερνητικόν. Ἀλλὰ εἶνε τάχα γεγονὸς ὅτι τὸ δυναστικὸν ζήτημα τερματίζεται συμφώνως πρὸς τὸ ἀναπτυχθὲν πρόγραμμα; Ἐντὸς τοῦ Μαρτίου, λέγουν, τὸ ταχύτερον πάντως, πρέπει νὰ θέσωμεν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα. Πρέπει νὰ τὸν ἐρωτήσωμεν τί προτιμᾷ: Δημοκρατίαν ἢ Βασιλείαν; Ἐὰν ὁ λαὸς ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, τότε βεβαίως ζήτημα δὲν ὑφίσταται. Ἀλλὰ ἐὰν τυχὸν ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, τί θὰ συνέβαινε; Θὰ παρέμενεν ἡ Συνέλευσις καὶ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν θέσιν των; Εἶνε γνωστὸν ὅτι Κυβέρνησις καὶ Συνέλευσις διεκήρυξαν ἀνεπιφύλακτον ἀντιδυναστικὴν καὶ δημοκρατικὴν πίστιν.

Εἶνε ἐπίσης βέβαιον διότι ἀποτελεῖ καθῆκον πολιτικῆς τιμῆς, εἶνε βέβαιον ὅτι καθ' ὅλον τὸ στάδιον μέχρι τοῦ δημοψηφίσματος οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Συνέλευσιν θὰ ἡγηθοῦν τοῦ δημοκρατικοῦ ἀγῶνος. Καὶ ὅταν εἶνε τοῦτο βέβαιον, ὁ δὲ λαὸς ἀπεφαίνετο τυχὸν ὑπὲρ τῆς βασιλείας, νομίζετε ὅτι εἶνε δυνατὸν Συνέλευσις καὶ Κυβέρνησις νὰ μείνουν εἰς τὴν θέσιν των; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποῖοι θὰ ἦσαν οἱ κύριοι καὶ οἱ ρυθμισταὶ τῆς καταστάσεως; Οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν! Καὶ τότε ποῖος θὰ τοὺς ἠμπόδιζε νὰ δώσουν εἰς τὴν νίκην αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν οὗτοι θὰ ἐπεθύμουν; Ἔχομεν ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος μίαν ἀνάμνησιν. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς πρώτης Νοεμβρίου, ἡ Κυβέρνησις προεκήρυξεν Ἀναθεωρητικήν, ἡ ἡνωμένη ἀντιπολίτευσις Συντακτικήν. Ἐνίκησεν ἡ ἡνωμένη ἀντιπολίτευσις καὶ ἡ Συνέλευσις ἔγεινε Συντακτική. Διότι τὸ πνεῦμα τῆς νίκης, τὸ νόημα τῆς νίκης, δὲν τὸ δίδουν αἱ τυπικαὶ προκηρύξεις. Τὸ δίδει ἡ θέλησις τοῦ νικητοῦ.

Η ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Θ. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς 16ης Δεκεμβρίου;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Λοιπὸν τὸ κύριον ἐπιχείρημα ὅτι λύουν τὸ δυναστικὸν ζήτημα, δὲν στηρίζεται. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ὁ ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἐὰν εἰς τὸ πολιτειακὸν ἐρώτημα ὁ Λαὸς ἀπεφαίνετο ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, τότε οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἀντίπαλοι, ρυθμισταὶ γινόμενοι καὶ κύριοι τῆς καταστάσεως, θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν παλινόρθωσιν τῆς Δυναστείας. Τὸ ἐβεβαίωσεν ὁ ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὁμιλῶν πάντοτε μὲ καλὴν πίστιν.

Καὶ λοιπόν, ποῦ εὑρίσκεται ἡ οὐσιώδης διαφορά, μεταξὺ τῆς μιᾶς λύσεως, τὴν ὁποίαν περιέχει τὸ Κυβερνητικὸν πρόγραμμα καὶ αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως; Διαφορὰ αἰσθηματικὴ ἀσφαλῶς, διαφορὰ τυπικὴ ἀσφαλῶς, πρακτικὴ πολιτικὴ διαφορὰ οὐδεμία....

Ἀλλ' ἠκούσθη καὶ τὸ ἐπιχείρημα: Τὸ δυναστικὸν ζήτημα εἶνε φύσεως ἐντελῶς διαφορετικῆς ἀπὸ τὸ πολιτειακόν. Καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπεβάλλετο ὁ διχασμός. Εἶνε προφανές. Ἀπὸ ἀπόψεως θεωρητικῆς ἀσφαλῶς, τὸ δυναστικὸν ζήτημα ἀφορῶν Δυναστείαν εἶνε φύσεως διαφόρου ἀπὸ τὸ πολιτειακόν, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸν θεσμόν. Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὴν πολιτικὴν ρῆξιν ὑφίσταται πράγματι διαφορά, τοῦτο δὲν εἶνε ζήτημα θεωρητικῆς ἐξετάσεως, εἶνε ζήτημα ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν δεδομένην πολιτικὴν πραγματικότητα.

Ἐὰν εἰς τὴν δεδομένην στιγμήν, ἐκτὸς τῆς ἐκπιπτούσης δυναστείας, ὑπάρχει πολιτικὸν κόμμα τὸ ὁποῖον ὑποστηρίζει ἄλλην δυναστείαν, τότε πράγματι ὑπάρχει μία διαφορὰ βασικὴ μεταξὺ δυναστείας, ἡ ὁποία ἐκπίπτει, καὶ τοῦ θεσμοῦ. Ἀλλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει πράγματι τοιαύτη πολιτικὴ κατάστασις; Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἀληθές, ὅτι εἰς τὴν πολιτικὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία μᾶς περιβάλλει, θεσμὸς καὶ δυναστεία εἶνε ταυτόσημα;

Ἀλλὰ ἐλέχθη ἐπίσης; Εἶνε δυνατόν, εἶνε ὁμαλόν, μία δυναστεία νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ; Δὲν διαμορφοῦται τοιουτοτρόπως εἰς ἡγέτιδα κόμματος καὶ ἐπομένως δὲν ἐχρησιμεύει; Νομίζω, κύριοι πληρεξούσιοι, ὅτι ὁ συλλογισμός, ὁ ὀρθότατος, δὲν ἰσχύει μόνον προκειμένου περὶ δυναστείας, ἰσχύει ἐπίσης προκειμένου καὶ περὶ πολιτεύματος. Διότι εἶνε γεγονός, ὅτι ἐφ' ὅσον καθεστωτικὸν ζήτημα τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ, εἶνε βέβαιον, ὅτι μεταβάλλεται εἰς ὑπόθεσιν κόμματος. Ἐπομένως ἀποτελεῖ βασικὸν μειονέκτημα, ἀλλ' ὄχι μόνον τοῦ πρώτου ἐρωτήματος, ἀμφοτέρων τῶν ἐρωτημάτων. Ἀπὸ ἀπόψεως ὅμως πρακτικῆς πολιτικῆς, νομίζετε ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡμεῖς νὰ ἀνησυχήσωμεν μήπως τὸ ζήτημα τῆς δυναστείας τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ;

ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΑΝΑΞΙΑ ΚΑΙ ΕΝΟΧΟΣ

Νομίζω, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε ν' ἀνησυχήσουν, εἶνε ἀκριβῶς οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν, εἶνε οἱ φειδόμενοι τοῦ γοήτρου τῆς δυναστείας ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον νὰ τὴν προφυλάξουν μὲ τὴν ὑστεροβουλίαν νὰ τὴν διατηρήσουν.

Ἀλλὰ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν ὅτι ἡ δυναστεία κατέστη καὶ ἀναξία καὶ ἔνοχος, ἡμεῖς θὰ αἰσθανθῶμεν τόσον δισταγμὸν καὶ τόσην λύπην, μήπως τυχὸν ἀπὸ τὴν ὑποδικίαν τῆς δυναστείας ὑποστῇ τὸ καίριον αὐτὸ τραῦμα καὶ ἀχρηστεύσῃ διὰ πᾶσαν περίστασιν, ἀσχέτως πρὸς οἱανδήποτε ἔκβασιν τοῦ δημοψηφίσματος; (χειροκροτήματα).

ΕΙΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ. Τὸ τραῦμα θὰ τὸ ὑποστῇ ἡ Πατρίς.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἀλλὰ ἐλέχθη ἐπίσης, ὅτι ὅσοι ἐπιμένουν ὅπως τὸ ζήτημα τεθῇ ἀκέραιον ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ, αἰσθάνονται λιποψυχίαν, στεροῦνται πίστεως πρὸς τὸν λαόν.

Ἀποτελεῖ λοιπὸν ἔλλειψιν πίστεως, ἢ λιποψυχίαν, ἡ προθυμία, τὸ θάρρος, ὅπως ἀκέραιον καὶ τάχιστα τεθῇ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ; Καὶ τρέμουν λοιπὸν οἱ ναύκληροι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείπουν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ λιμένος καὶ ἀνάγονται εἰς τὸ πέλαγος πρὸς νέους ἀγῶνας; (χειροκροτήματα).

Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ. Θυμόμαστε τὴν φουρτούνα τοῦ παρελθόντος.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἀλλ' ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι ἡ Συνέλευσις θὰ ὡμοίαζε τὸν Πόντιον Πιλᾶτον, ἂν δὲν ἐτόλμα νὰ ἐγκρίνῃ τὸ ψήφισμα τῆς ἐκπτώσεως. Ἡ μομφή, κύριοι πληρεξούσιοι, εἶνε καὶ βαρεῖα καὶ ἄδικος. Ἀσφαλῶς θὰ ὡμοίαζε τὸν Πόντιον Πιλᾶτον ἡ Συνέλευσις, ἂν συνεπτύσσετο εἰς ἐπιφύλαξιν, ἂν ἠκολούθει οὐδετερότητα, ἂν προσεπάθει νὰ ἀποτρέψῃ ἰδίους κινδύνους, ἀπὸ ἐνδεχομένην δυσμενῆ ἔκβασιν τοῦ δημοψηφίσματος.

Ἀλλ' ὅταν ἡ Συνέλευσις ἔχει τὸ τίμιον πολιτικὸν θάρρος νὰ θέτῃ ψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐκδηλοῦται ἀνεπιφύλακτος ἡ ἀντιδυναστικὴ καὶ δημοκρατικὴ αὐτῆς πίστις.

Ὅταν εἶνε βέβαιον ὅτι ταυτίζει τὴν πολιτικὴν αὐτῆς τύχην πρὸς τὴν τύχην τῆς δημοκρατίας, ὅταν τοῦτο εἶνε βέβαιον, ἀδικεῖται βεβαίως, ἐξομοιουμένη πρὸς τὸν ἔνοχον καὶ ἀνάξιον Πόντιον Πιλᾶτον (χειροκροτήματα).

Τὸ συμπέρασμα, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐπεθύμουν νὰ καταλήξω, κύριοι πληρεξούσιοι, εἶνε ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως κατ' οὐσίαν συμπίπτει πρὸς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον διαφορὰ αἰσθημάτων καὶ διαφορὰ τύπων.

«ΝΑ ΧΩΡΗΣΩΜΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΗΝΩΜΕΝΟΙ»

Ἀλλὰ πιστεύω, ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν εἰς καιροὺς τόσον κρισίμους ὅσον οἱ σημερινοὶ νὰ παρασυρώμεθα ἀπὸ μίαν ματαίαν συζήτησιν τύπων, νὰ κατατριβώμεθα εἰς ἀμοιβαίαν φθοράν, εἰς φθορὰν καὶ τῆς Ἰδέας εἰς τὴν ὁποίαν πιστεύομεν, καὶ τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα εἶνε σημαιοφόροι, καὶ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα παλαίουν. Διότι θὰ παρέχομεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἀνανεοῦμεν τὴν παλαιὰν ἐκκλησιαστικὴν διαμάχην, ὑποστηρίζοντες εἰς μὲν τὴν δεξιάν, ὅτι τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεται μόνον ἐκ τοῦ Πατρός, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν, ὅτι ἐκπορεύεται ἐπίσης καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ!...

Κύριοι πληρεξούσιοι. Δύο εἶνε τὰ προγράμματα, τὰ ὁποῖα τίθενται ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὀφείλει ἀνδρικῶς νὰ ἐκλέξῃ.

Εἶνε τὸ πρόγραμμα τὸ ἐπαναστατικόν, ὅπως ἀνεπτύχθη, καὶ τὸ πρόγραμμα τὸ Κυβερνητικόν. Ἄλλο πρόγραμμα ἀκέραιον δὲν ὑφίσταται. Ἐὰν ἐσχημάτιζον τὴν πεποίθησιν ὅτι κίνδυνος συνοριακός, ἄμεσος καὶ σπουδαῖος παρίσταται, ἐὰν ἐσχημάτιζον τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑφίστανται ἐπίσης κίνδυνοι ἐσωτερικοί, ἄμεσοι καὶ σπουδαῖοι, θὰ ἐτασσόμην ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἐπαναστατικοῦ προγράμματος, διότι θὰ ἐτερμάτιζε μίαν κατάστασιν νομίμως, καὶ θὰ παρεῖχε τὴν εὐκαιρίαν ἀνασυντάξεως καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συνόρων, καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικήν μας ζωήν.

Ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι τοιοῦτοι καὶ σοβαροὶ κίνδυνοι δὲν ὑφίστανται. Ἔχω συγχρόνως ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ θέλησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἶνε μὲ τὸ μέρος μας. Εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογάς, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἀντίπαλοι ἐκήρυσσον ἀποχήν, δὲν κατώρθωσαν παρὰ μόνον νὰ παρασύρουν 15 ο)ο, διότι τὰ παθήματα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἔχουν γίνει, εὐτυχῶς, μαθήματα. Πιστεύω ὅτι, ἐάν, ἄνευ σπουδαίων λόγων, ἐπροτιμῶμεν τὸ ἐπαναστατικὸν πρόγραμμα, θὰ ἐξετιθέμεθα εἰς τὸν σοβαρὸν κίνδυνον, νὰ δώσωμεν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ πραξικοπήματος.

Καὶ ἂν μὲν λόγοι σοβαροὶ πρὸς τοῦτο συνέτρεχον, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτολμήσωμεν. Ἀλλ' ἐφόσον εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν συντρέχουν, ὀφείλομεν νὰ τὸ ἀποφύγωμεν, ἐπειδὴ θὰ ἐκλονίζετο τότε καὶ πάλιν ἡ διεθνὴς ἐμπιστοσύνη καὶ πρὸς τὴν σταθερότητα τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος. Τὸ πρόγραμμα λοιπόν, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην μου, πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς συνελεύσεως, εἶνε τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον προκηρύσσει δημοψήφισμα, πρόγραμμα τὸ ὁποῖον εἰσηγεῖται καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις. Δημοψήφισμα τάχιστον, ἐντὸς τοῦ Μαρτίου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν Δ'. σελίδα)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΣ

ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ

Εἰς τὰ 1912 ὁ Καβέτσος βέβαια δὲν ἦτο Δήμαρχος. Ἐξακολουθοῦσεν ὅμως νὰ προσφέρῃ πολυτρόπως τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς συμπολίτας του, μὲ τὸν ἴδιον ζῆλον καὶ τὸ αὐτὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον πάντοτε. Τὸ κῦρος του καὶ ἡ ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλλεν ὁ Λαὸς τῆς Μυτιλήνης καὶ οἱ Τοῦρκοι διετηροῦντο διηνεκῶς ἀκέραια.

Ὅταν ὁ Γκανῆ Βέης, ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Λέσβου, ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἀνεχώρει διὰ νὰ ὀχυρωθεῖ εἰς τὸν Κλαπάδον, εἰς τὸν Καβέτσον ἐνεπιστεύθη τὴν οἰκογένειάν του.

Μετὰ ἕνα μῆνα ὁ Στρατὸς τῆς Κατοχῆς ἐχρειάσθη ἕνα πολίτην μὲ κῦρος διὰ νὰ συμμετάσχει τῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ θὰ διαπραγματεύετο μὲ τὸν Τουρκικὸν στρατὸν τὴν παράδοσιν. Ὅλοι ὑπέδειξαν τὸν Καβέτσον ὡς τὸν μόνον κατάλληλον. Καὶ ὁ Καβέτσος—χωρὶς νὰ εἶνε Δήμαρχος—ἔφυγε μὲ τὸν Μουφτῆν διὰ τὴν δύσκολον ἀποστολήν.

Εἰς τὸν Κλαπάδον οἱ Τοῦρκοι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιστάσεως ἐδέχθησαν τὴν συμβολὴν τοῦ Καβέτσου καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραδοθοῦν. Τοιουτοτρόπως ἡ ἀποστολή του, ὡς ἀνεμένετο ἄλλως τε, ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἀλλ' ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον ἀναφέρομεν τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ εἶνε ἄλλος:

Ὅταν ἔφευγεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν διαπραγματεύσεων ὁ Γκανῆ Βέης, ἐκάλεσε κατ' ἰδίαν τὸν Καβέτσον καὶ τοῦ ἐνεπιστεύθη 250 χρ. λίρας καὶ ὅλα τὰ κοσμήματα τῆς οἰκογενείας του διὰ νὰ τὰ φυλάξει, ἵνα μὴ πέσουν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων ὡς λάφυρα.

Ὁ Καβέτσος κατ' ἀρχὰς ἠρνήθη νὰ τὰ δεχθεῖ, ἐπειδὴ ὡς ἰσχυρίζετο ἦτο πιθανὸν νὰ τὰ ἀνεκάλυπτον αἱ προφυλακαὶ τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ καὶ θὰ ἦτο τότε ὑποχρεωμένος νὰ τὰ παραδώσει. Ἀλλ' ὁ Γκανῆ ἐπέμενεν, ἱκετεύων ἐπειδή, ὡς ἔλεγεν, ἕνας Καβέτσος εἶνε ἀνώτερος πάσης ὑπονοίας. Καὶ τότε τὰ ἐπῆρε. Μόλις ὅμως ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ζώνην ὅπου τὸ Ἑλλ. Ἐπιτελεῖον ἀνέμενε τὴν ἀπάντησιν, ὁ Καβέτσος εἰς τὰς ἐναγωνίους ἐρωτήσεις τοῦ Σαπουντζάκη καὶ τοῦ Μελᾶ περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαντοῦσεν ἐπιμόνως διὰ τῆς ἀκαταλήπτου λέξεως «ἐρευνήσατε». Ἦλθε στιγμὴ ποὺ τὸ Ἐπιτελεῖον ἐνόμισεν ὅτι ὁ Καβέτσος εἶχε παραφρονήσει. Ἐπειδὴ δὲν τὸν ἐννοοῦσαν ἐκεῖνος δὲ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγηθεῖ, διὰ νὰ μὴν ἀντιληφθεῖ τὴν προδοσίαν ὁ Μουφτῆς, ποὺ δὲν τὸν ἄφηνεν ἀπὸ κοντά. Ἐν τέλει ὅμως ὁ κ. Μελᾶς ἀντελήφθη περὶ τίνος ἐπρόκειτο καὶ παρεκάλεσε εὐγενῶς νὰ μὴ παρεξηγηθεῖ τὸ Ἐπιτελεῖον ἀπὸ διὰ λόγους, ἐντελῶς τυπικῆς στρατιωτικῆς τακτικῆς ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ ἐνεργήσει ἔρευναν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Φυσικὰ τὰ χρήματα καὶ τὰ κοσμήματα κατεσχέθησαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἄρτον καὶ κρέας διὰ τὰ στρατεύματα τῆς κατοχῆς.

Διὰ τὴν πρᾶξιν του αὐτὴν ὁ Καβέτσος ἦτο εὐχαριστημένος μέχρι τινος. Μετὰ πάροδον ὅμως ὀλίγων ἐτῶν ἀντελήφθη, ὅπως ἔλεγε ἐξομολογούμενος εἰς φίλους του, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἦτο πατριωτικὴ «ἀλλὰ ἦτο ἀνάρμοστος πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὸν ἀνθρωπισμόν». Καὶ ἐλυπεῖτο πολὺ διὰ τὸν παρεξηγημένον αὐτὸν πατριωτισμόν του...

Μ' ΕΝΑ ΝΑΥΤΗ!

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς παραδόσεως τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ, ὁ Καβέτσος, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ κ. Κ. Μελᾶ, ἀνέφερεν ὅτι οἱ Τοῦρκοι τῆς πόλεως κινδυνεύουν ἀπὸ τὰ ἀντάρτικα σώματα καὶ τὰ ἄλλα κακοποιὰ στοιχεῖα. Παρετήρησεν ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο σύμφωνον μὲ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπεβάλλετο νὰ προληφθεῖ ὁ κίνδυνος. Ὁ κ. Μελᾶς ἐδήλωσεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Καβέτσου καὶ ὅτι ἔχει ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ περιφρουρήσει τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν τῶν Τούρκων, ἀλλ' εὑρίσκετο ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ πράξει ὑπὲρ αὐτῶν πέραν ἐκείνου ποὺ εἶχεν ἤδη κάμει.

Τὰ 2/3 τῆς δυνάμεως τῶν πεζοναυτῶν ποὺ ἔμειναν εἰς τὴν πόλιν τὰ εἶχε διαθέσει διὰ τὴν Τουρκικὴν συνοικίαν. Περισσότερα μέτρα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθοῦν. Ὁ Καβέτσος ὅμως ἐπέμενεν, ὅτι οἱ πεζοναῦται προφανῶς δὲν ἔκαμαν τὸ καθῆκόν των. Καὶ τότε ὁ Μελᾶς, πειραγμένος, ἐφώναξε: —Ἔλα λοιπὸν ἐσύ, ποὺ τὰ ξέρεις ὅλα, νὰ ἐφαρμόσῃς τὰ μέτρα ποὺ φαντάζεσαι. Ὁρίστε σοῦ διαθέτω ὅλην τὴν δύναμιν καὶ ἀκόμη καὶ τὴν ἰδικήν μου φρουράν, τὸ ὅλον 78 πεζοναύτας.

Ὁ Καβέτσος, χωρὶς νὰ προσβληθεῖ ἐσηκώθη καὶ ἐδήλωσεν.— Μάλιστα. Εἶμαι πρόθυμος. Ἀναλαμβάνω καὶ δίνω τὴν ὑπογραφήν μου ὅτι οὐδὲν πλέον κροῦσμα θὰ συμβεῖ. Καὶ ἀναλαμβάνω μόνον μὲ ἕνα ναύτην τοὺς ἄλλους 77 ἠμπορεῖτε νὰ τοὺς διαθέσετε, ὅπου ἀλλοῦ χρειάζονται.

Ὁ Μελᾶς ἔμεινε κατάπληκτος, ἀλλ' ἐδέχθη.

Τὸ βράδυ ὁ Καβέτσος ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν Ἐπάνω Σκάλαν. Ἐκεῖ ἐκάλεσεν ὅλα τὰ γνωστὰ κακοποιὰ στοιχεῖα τῆς ἐποχῆς καὶ ὅλους τοὺς παλληκαράδες καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ τὸν ἐνισχύσουν. Ὅλοι τοῦ τὸ ὑπεσχέθησαν. Καὶ πράγματι ἐπὶ 10 ἡμερονύκτια ποὺ ἐφύλαττεν ὁ Καβέτσος εἰς ὁλόκληρον τὴν Τουρκικὴν συνοικίαν δὲν συνέβη τὸ παραμικρόν. Τότε ὁ Μελᾶς παρεκάλεσε τὸν Καβέτσον νὰ δεχθῇ τὴν προσωρινὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὴν Γενικὴν Ἀρχηγείαν τῆς Πολιτοφυλακῆς.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε ἡ Μυτιλήνη ἀπήλαυσε τόσον *ἀπόλυτον* ἀσφάλειαν, ὅσην κατὰ τὸ διάστημα ἐκεῖνο ποὺ ὁ Καβέτσος ἦτο ἀρχηγὸς τῆς Δημοσίου Ἀσφαλείας μὲ Δ)τὴν Ἀστυνομίας τὸν Σκουρτέλην, μὲ φρουροὺς τὴν νεολαίαν τῆς Μυτιλήνης ποὺ κατετάγη εἰς τὴν πολιτοφυλακήν, καὶ συνεργάτας πολυτίμους ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα τῆς πόλεως, ποὺ ἔτρεμαν καὶ συγχρόνως ἐλάτρευαν τὸν Καβέτσον.

Η ΛΑΪΚΗ ΑΓΑΠΗ

Ἴσως νὰ φαίνεται ὑπερβολικὴ καὶ ἀνεξήγητος ἡ ἀγάπη τῶν λαϊκῶν στρωμάτων πρὸς τὸν Καβέτσον.

Ὅσοι τὸ νομίζουν αὐτὸ πλανῶνται διότι ἀσφαλῶς, ἀγνοοῦν τὴν πηγήν της. Μᾶς ἐδόθη εὐκαιρία, εἰς προηγούμενα φύλλα, νὰ ἐξηγήσωμεν ποῦ ἐβάσιζεν ὁ Καβέτσος τὴν δημοφιλίαν του. Εἰς τὴν ἀδιάπτωτον μέριμνάν του καὶ τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς λαϊκῆς τάξεως, εἴπομεν καὶ παρεθέσαμεν δείγματα τοῦ τρόπου τῆς ἐκδηλώσεως τῆς τοιαύτης εὐεργετικῆς του δράσεως. Ὅλα ὅμως ἐκεῖνα ἦταν παρμένα ἀπὸ τὸν δημόσιον βίον του. Συμπληρώνομεν σήμερον μὲ ὀλίγας γραμμάς, παρμένας ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν φιλάνθρωπον δρᾶσιν τοῦ Καβέτσου. Κατὰ θετικωτάτας πληροφορίας ὁ Καβέτσος ἐξώδευε ἀπὸ τὸ ἰδιαίτερόν του ταμεῖον — τότε ποὺ εἶχε — τοὐλάχιστον τὸ πενταπλάσιον τῶν 25 χιλ. χρυσίων ποὺ ἀνέγραφεν ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου διὰ φιλανθρωπικὰ βοηθήματα. Ἐγνώριζεν ἕνα πρὸς ἕνα ὅλα τὰ πτωχόσπιτα ποὺ ἐχρησίμευαν ὡς ἄσυλον εἰς ἀναξιοπαθοῦσαν δυστυχίαν. Καὶ τὰ βοηθοῦσε τακτικώτατα. Τὴν Πρωτοχρονιὰν καὶ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, εἰς τὰ καλὰ του χρόνια δὲν τοῦ ἔφθαναν διὰ δῶρα 300 — 400 χρ. λίραι. Πλὴν τούτων ἐχορήγει διὰ προικοδότησιν ὀρφανῶν μυστικῶς, πάντοτε, ἑκατοντάδας λιρῶν. Ἂς ἀναφέρωμεν ὅμως ἕνα γνωστὸν γεγονός, ποὺ ἐξηγεῖ τὴν λατρείαν καὶ τὴν ἀπεριόριστον ὑποταγὴν ὅλου τοῦ Νιοῦ Χωριοῦ εἰς τὸν Καβέτσον.

Κάποτε, εἰς τὰ πρῶτα χρόνια τῆς Δημαρχείας του, διετάχθη ἡ κατάσχεσις τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν ἀπὸ ὅλα τὰ σπίτια τοῦ ΝιοῦΧωριοῦ, τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται καθυστέρουν κουραμάδες (στρατ. φόρου). Ὁ Ταξιλντάρης μὲ ἰσχυρὰν δύναμιν ζαπτιέδων περιέζωσε τὴν Λαγκάδα καὶ ἤρχισε νὰ πατεῖ τὰ σπίτια καὶ νὰ συσσωρεύει εἰς τὸν δρόμον τετζερέδες, καζάνια, παπλώματα καὶ λογῆς λογῆς ἔπιπλα, ἀναλόγως μὲ τὰ ποσὰ ποὺ ὤφειλεν ἕκαστος ἰδιοκτήτης. Τὸ Νιοχωριὸ ἦτο ἀνάστατον. Οἱ Νιοχωρῖτες βγῆκαν εἰς τὸ βουνό, ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει. Ἦσαν ἱκανοὶ νὰ προβοῦν εἰς κάθε παρακινδυνευμένην ἐνέργειαν, πρὸς ἀπελπίδα ἄμυναν, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸ ἀποβησόμενον. Τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν εἰδοποιήθη ὁ Καβέτσος, ὁ ὁποῖος ἦτο ἄρρωστος εἰς τὸ σπίτι του. Ἐσηκώθει ἀμέσως καί, πυρέσσων, ἔσπευσεν εἰς τὴν Λαγκάδα.

Εἶχεν ἀντιληφθεῖ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅτι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ ἐνεργήσει διὰ τοῦ φίλου του Ἀμπεντίν ἐπειδὴ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ Νιοχωριὸ ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἐκραγεῖ. Εἰς κάποιο σπίτι εὑρῆκε τὸν Δημ. εἰσπράκτορα τὸν ἠρώτησε:

— Τί κάνει νὰ παίρνεις ἀπὸ ὅλο τὸ Νιοχωριό;

— Σαράντα χιλιάδες γρόσια ἀπήντησεν ὁ Ταξιλντάρης.

— Δῶσε πίσω τοὺς τεντζερέδες καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ ἔλα μαζύ μου. Ἐγὼ θὰ τὰ πληρώσω.

Ὁ Ταξιλντάρης τὸν ἠκολούθησε πράγματι εἰς τὸ σπίτι του, ὅπου ὁ Καβέτσος ἤνοιξε τὴν κάσσαν του καὶ ἐπλήρωσεν ἐξ ἰδίων του ὅλους τοὺς φόρους τοῦ Νιοῦ Χωριοῦ.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ τὸν ἀγαποῦν οἱ Νιοχωρῖτες, ἕνα τίμιοι ἄνθρωποι;

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟ ΒΑΡΑΘΡΟΝ

Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου, αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἀποτελοῦν σφοδρότατον κόλαφον ἐναντίον τῆς ἀκολουθουμένης ὑπὸ τῶν ἀδιαλλάκτων Δημοκρατικῶν πολιτικῆς.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἐτόνισεν ὁ κ. Βενιζέλος δὲν βλέπουν τὸ βάραθρον, πρὸς τὸ ὁποῖον φέρονται ἀκατασχέτως διὰ νὰ συμπαρασύρουν μέσα εἰς αὐτὸ μαζί των καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Καὶ δὲν ἐδίστασεν ὁ μέγας πολιτικός, νὰ ἐξιστορίσῃ τοὺς ἀπειρομεγέθεις ἐξωτερικοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι ἐπικρέμανται καὶ τοὺς ὁποίους ἕλκουν μὲ ὅλην την δύναμίν των πρὸς τὴν Ἑλλάδα οἱ ἐρασταὶ τῆς Βίας καὶ τῆς Δικτατορίας, οἱ ὁποῖοι κάθε ἄλλο ἔχουν—εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος—παρὰ δημοκρατικὴν ψυχήν, ὅσον καὶ ἂν τὸ ἰσχυρίζονται καὶ τὸ διατυμπανίζουν.

Ἐν τούτοις οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι δὲν ὑφίστανται κίνδυνοι ἐξωτερικοὶ παρακωλύοντες τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς των.

Νὰ τοὺς πιστεύσωμεν; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ὁ ὁποῖος οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐξηπάτησε τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἄρχισε τώρα τελευταῖα νὰ τὸ κάμνῃ.

Ἐὰν ὅμως ὁ Βενιζέλος λέγῃ ὅπως πάντοτε τὴν ἀλήθειαν — καὶ ποιὸς ἀμφιβάλλει γι' αὐτό; — τότε ποῖοι ἐξαπατοῦν τὸν λαὸν ἐξαπατῶντες συγχρόνως καὶ τὸν ἑαυτόν των;

ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΩΝ

Τὰ Ὑπόγεια τῆς Χ" Γιαννίκου Βρύσης ἀνέγραψαν χθὲς ἀπὸ τὴν «Καθημερινὴν» κακοήθεις ἠλιθιότητας μὲ σκοπὸν νὰ θίξουν τὸν κ. Νομάρχην, τὸν κ. Παπανδρέου καὶ νὰ προσβάλουν τὸ κῦρος τῶν ἐκλογῶν Λέσβου. Μὲ τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν ὡς καὶ μὲ τὴν διαγωγὴν τοῦ αὐθέντου των μεταβάντος ἐπίτηδες εἰς Ἀθήνας, θὰ ἀσχοληθῶμεν μεθαύριον. Σήμερον παραθέτομεν τὴν ἀπάντησιν εἰς δύο συκοφαντικὰ ἀναδημοσιεύματα τῶν Ὑπογείων, ἀφοῦ αὐτοὶ προσποιοῦνται, ὡς συνήθως, ὅτι ἀγνοοῦν τὴν ἀλήθειαν. Λοιπὸν α) Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» Ἀθηνῶν δὲν εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ Παπανδρέου. Οὔτε μίαν δεκάραν δὲν ἔχει ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Ἑταιρείας ἡ ὁποία ὅμως ἀπαρτίζεται ἀπὸ φίλους του, — πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι συμπολῖται μας—. Φυσικὰ ὁ κ. Παπανδρέου ἔχει τὴν εὐτυχίαν νὰ καθοδηγεῖ καὶ κατευθύνει τὴν πολιτικὴν τοῦ «Ἐλ. Λόγου».

β) Οἱ πρόσφυγες τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Σταδίου δὲν ἐξώσθησαν διὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλευθ. Λόγου» Ἀλλὰ διότι εἶχον προσβληθεῖ ἀπὸ ἐπιδημικὴν νόσον καὶ ἐπεβάλλετο ἡ μεταφορὰ των ἐκεῖθεν καὶ διὰ τὴν ἰδικήν των ὑγείαν καὶ διὰ τὴν ὑγείαν τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ὅτι ὅμως ἡ συκοφαντία εἶνε ἐντελῶς κακοήθες κατασκεύασμα καταφαίνεται καὶ ἀπὸ τοῦτο: Ὅτι τὰ γραφεῖα τοῦ «Ἐλ. Λόγου» εἶνε ἐγκατεστημένα εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ ἐν λόγῳ οἰκήματος ἐνῷ οἱ πρόσφυγες διέμενον εἰς τὰ ἀνθυγιεινότατα, ὑγρότατα καὶ ἀθλιέστατα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὑπόγειά του, ἅτινα μετὰ τὴν μεταφορὰν τῶν προσφύγων ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ἰδιωτικὸν γκαράζ.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΒΟΛΗ

Ἀναδημοσιεύομεν ἀπὸ τὴν «Σάλπιγγα» τῆς 19ης τρέχοντος μηνὸς τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ἀναφερόμενον εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς ὁποίας τὰ ΕΠΙΣΗΜΑ πρακτικὰ δημοσιεύομεν σήμερον:

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀγορεύων ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ πληρεξούσιος Λέσβου κ. Παπανδρέου ἐξύμνει τὸ κῦρος, καὶ τὴν ἀνάγκην, τῆς συσπειρώσεως πάντων περὶ τὸν κ. Βενιζέλον, διακόπτων αὐτὸν ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος, ἐβροντοφώνησε:

«Ἐπικαλεῖσθε τὸ κῦρος τοῦ Βενιζέλου σεῖς, ὅσοι ἐπανειλημμένως ὀνομάσατε τὸν Βενιζέλον ἀντιδημοτικὸν καὶ τὸν Βενιζελισμὸν τυμπανιαῖον πτῶμα. Δὲν πρέπει νὰ λέγωνται ψεύδη, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης ταύτης» καὶ ὁ εὔγλωττος δημαγωγὸς ἀπώλεσε τὴν πομπώδη εὐφράδειαν καὶ κατῆλθε τρέμων καὶ ὠχρὸς ὡς σουδάριον, τοῦ βήματος.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας

νὰ μελετήσουν προσεκτικὰ καὶ νὰ παραβάλλουν τὰ δύο κείμενα εἰς τὸ σημεῖον ἀκριβῶς εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Πήγκαλος προσεπάθησε νὰ διακόψη τὸν κ. Παπανδρέου ἀγορεύοντα.

Ἔτσι θὰ πεισθοῦν ὅτι ἡ πλαστογραφία τῶν γεγονότων ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἓν ἐκ τῶν μέσων μὲ τὰ ὁποῖα πολιτεύονται οἱ ἀγρίως ἀποδοκιμασθέντες ὑπὸ τοῦ Λαοῦ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Δεκεμβρίου, πολιτικατζῆδες.

Ὁ κ. Παπανδρέου ὄχι μόνον **δὲν κατῆλθε τοῦ βήματος τρέμων καὶ ὠχρὸς ὡς σουδάριον,** ἀλλ' ἀτάραχος ἐξηκολούθησε τὴν θαυμασίαν ἀγόρευσίν του ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῆς Συνελεύσεως, ἀντιτάσσων τὴν ἐσχάτην περιφρόνησιν εἰς τὸν ἀχαρακτήριστον ὑποστράτηγον, καὶ τὰς ἀνοήτους φλυαρίας του.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Ὥστε, λοιπόν, ἰδοὺ κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἀνασυντοχθῶμεν, θὰ ἐξυγιανθῶμεν καὶ θὰ προκόψωμεν ὡς Κράτος. Ἰδοὺ κατὰ τίνα τρόπον θὰ ἀπολαύσωμεν τὴν παλαιὰν καλοδιοίκησιν καὶ εὐνομίαν ποὺ ηὐχήθη ὁ Βενιζέλος ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν ἐπεκρότησαν ἐν χορῷ οἱ ὑπουργοί του ὅλοι, καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Δοξιάδης πρῶτος μεταξὺ αὐτῶν.

Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἔθεσε πρῶτος εἰς ἐφαρμογὴν τὰ διδάγματα ἐκ τῆς παλαιᾶς ὑπουργικῆς του πείρας. Συμαζεύοντες κάθε ἀνθρωπίνην ἀσημότητα, κάθε τυχοδιώκτην τῶν πεζοδρομίων καὶ ἀναθέτοντες εἰς αὐτὸν μίαν πολὺ ἢ ὀλίγον σοβαρὰν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἠμποροῦμεν ἔπειτα νὰ κοιμώμεθα ἥσυχοι; ἐσκέφθη ὁ κ. Δοξιάδης καὶ συνεπέρανεν: Ἡ Κρατικὴ διοργάνωσις θὰ εἶνε πλέον βαλμένη εἰς τὸν δρόμον.

Σύμφωνα μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπειδὴ ἐνόμισεν ὅτι ἡ ἐδῶ ὑπηρεσία Περιθάλψεως ἐχώλαινε, λόγῳ ἐλλείψεως ἱκανῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ τὴν διαχειρισθοῦν καὶ ἐπειδὴ ταυτοχρόνως εἶχεν ἀκούση ὅτι ἡ Μυτιλήνη βγάζει μόνον λαδάδες καὶ κάτι ἄλλο κατὰ τὴν παροιμίαν ὄχι ὅμως καὶ ὑπαλλήλους ἀξίους καὶ ἠθικούς, ἐφρόντισε νὰ μᾶς στείλη τὸ ταχύτερον ἕνα πρώτης τάξεως Παλαιοελλαδίτικο φροῦτο, ἄγνωστον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν τρυγημένον.

Τοιουτοτρόπως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Γιαμαρέλου ἐτιμήθη καὶ ἐδοξάσθη ἐν Μυτιλήνῃ ὁ κ. Ὑπουργός. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς πόλεώς μας καὶ ἰδίως τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου θὰ τοῦ εἶναι ἀΐδιος.

Πῶς; Ὁ κ. Γιαμαρέλος ἀκόμη δὲν τὸν εἴδαμε καὶ δὲν τὸν καλογνωρίσαμε ἠθέλησε νὰ μᾶς δώση δείγματα τοῦ ὡραίου ποιοῦ του. Καὶ σκεφθεὶς ποῖος θὰ ἦτο ὁ λαμπρότερος ἆθλος διὰ νὰ ἐγκαινιάση τὴν ἐν Μυτιλήνῃ ὑπαλληλικὴν καρριέραν του δὲν ἐκουράσθηκε πολὺ διὰ νὰ τὸν εὕρη. Εἰς αὐτὸν κατέφευγε κάθε ἀπόκληρον καὶ ἀπροστάτευτον πλάσμα, θῦμα τῆς ἀνηκούστου Μικρασιατικῆς συμφορᾶς διὰ νὰ ζητήση ὀλίγην εὐσπλαχνίαν καὶ ὀλίγον οἶκτον. Μίαν ἡμέραν ἐσύρθηκε πρὸ τῶν ὑψηλῶν του ποδῶν ἕνα ἀνήλικο κοράσι ἀπὸ τὴν Ἴμβρον ζητῶν προστασίαν. Τὸ δυστυχὲς πλάσμα δὲν εἶχε κατορθώση νὰ φέρη ἀπὸ τὴν χαμένην πατρίδα του ἄλλο τι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τιμήν του. Ὁ κ. Γιαμαρέλος ἐσκέφθη νὰ ἀπαλλάξη τὸ ταλαίπωρο κορίτσι ἀπὸ τὸ δυσβάστακτον αὐτὸ φορτίον του. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κορίτσι ἀντέστη εἰς τὰς φιλανθρώπους διαθέσεις του, κατώρθωσε νὰ τὸ ἀπαλλάξη μὲ τὸ ζόρι, θέσας εἰς ἐφαρμογὴν ἕνα πολὺ πρωτότυπον σχέδιον, εὐφυέστατον εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσίν του.

Τὸ συμπέρασμα ὅμως γιὰ μᾶς ποιὸ εἶνε;

— ***Ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τὸν κ. Δοξιάδην καὶ τὰ διάφορα ὑπουργικὰ τσιράκια του, ὅτι ἤμαστε πρόθυμοι νὰ ὀρχίσωμεν χρησιμοποιοῦντες τὶς μαοῦνες τοῦ λιμένος μας, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ συμβῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ περιφρονηθῇ ἡ διατυμπανιζομένη ἐπιθυμία τοῦ τόπου νὰ μὴ ἀνεχθῇ εἰς τὸ μέλλον οἱανδήποτε εἰσαγωγὴν ὑπαλλήλων.***

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὴν πολυαγαπημένη μας φίλη Δ)δα Ὑψηλὴν Καραλῆ ποὺ ἀντήλλαξε δαχτυλίδι μὲ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδιᾶς της κ. Μενέλαον Παπαδόπουλον συγχαίρομεν, εὐχόμενοι ταχεῖαν καὶ τὴν στέψιν των.

Οἰκογένεια *Μορίας Η. Ἐλευθερίου*

*
* *

Στὸν ἀγαπητόν μου ἐξάδελφον Φώτιον Γ. Ἁγιασώτην ποὺ ἀραβωνίσθηκε μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τῆς καρδιᾶς του Ἑλενίτσα Μιχ. Κωνσταντινίδου εὔχομαι νὰ φορέσουν γρήγορα τὰ στέφανα τοῦ γάμου.

Κ. Β. Ἁγιασώτης

*
* *

Ἐκφράζομεν τὰ θερμά μας συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πεφιλημένης μητρὸς τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ κ. Ματθαίου Ν. Ράλλη καὶ εὐχόμεθα τῇ θανούσῃ μὲν γαῖαν ἔχῃ ἐλαφράν τῷ δὲ δεινῶς τρωθέντι τέκνῳ της τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μυτιλήνης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ "ΕΛ. ΛΟΓΟΥ,,

Τ. Καζάζην, Μόλυβον.—Οὐδὲν ὑμέτερον συγχαρητήριον ἢ παραγγελία ἐλήφθη· ἀδίκως παραπονεῖσθε. Ἤδη ἀποστέλλονται.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κ. κ. Εὐάγγελος Ζόχος καὶ Εὐστράτιος Κωστάρας, ὅπως διέλθωσιν τῶν γραφείων μας πρὸς παραλαβὴν ἐπιστολῶν των.

ΤΟΠΙΚΑ

Η ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΜΑΣ

Λίρα Ἀγγλίας	Δρχ.	259.—
Δολλάριον	»	59.25
Γαλλικὸν Φράγκον	»	2.60
Λίρα Τουρκίας Ταλαὰτ	»	31.80

— Διὰ τὴν Στέγασιν τῶν Προσφύγων Λέσβου

Ὁ κ. Ν. Πετρόπουλος ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως Προσφύγων, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν ἀναγγέλλει ὅτι διωρίσθη Πρόεδρος τοῦ Παραρτήματος Τ. Π. Π. Μυτιλήνης, μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς οἱ κ. Παρ. Χιωτέλλης, Πιττ. Εὐστρατίου, Γ. Αϊδινόπουλος καὶ Ἀριστ. Ν...ιας.

Ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῆς νέας ταύτης ἐπιτροπῆς, περιμένομεν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ ἐντολῆς.

Καθ' ἃ δὲ πληροφορούμεθα, εὐθὺς ὡς ἔλαβε τὸ ὡς ἄνω τηλεγράφημα ὁ κ. Ν. Πετρόπουλος ἔσπευσεν αὐτοστιγμεὶ νὰ συγκαλέσῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου κ. Μακράκη, νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχεδίων, τῆς μελέτης τῶν τιμολογίων, νὰ μεταβῶσιν ἐπὶ τόπου ὅπου θὰ κατασκευασθῶσιν αἱ κατοικίαι, καὶ αὐθημερὸν νὰ κηρύξωσι μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ὡς φαίνεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ μας στήλῃ.

Πᾶν σχόλιον περιττεύει, ἀφοῦ ἐπὶ τῆς ἐργασίας ταύτης προΐσταται ὁ δραστήριος καὶ ἐνεργητικώτατος κ. Πετρόπουλος.

— Ἡ ὑπόθεσις Γιαμαρέλου

Παρεπέμφθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ἡ σχηματισθεῖσα δικογραφία ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἐπὶ βιασμῷ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου τῆς Περιθάλψεως Γιαμαρέλου καὶ ἐνεργοῦνται αἱ σχετικαὶ ἀνακρίσεις.

— Κακάο γιὰ τοὺς πρόσφυγας

Ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Π. Ε. Π. καὶ εἰς ἄλλα προσφυγικὰ ἱδρύματα 50 κιβώτια κακάο σταλέντα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀμερ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας.

— Τὸ ταχυδρομεῖον Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ ἐνεργηθῇ μειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκμίσθωσιν τῶν ταχυδρομικῶν μεταφορῶν Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου.

— Ἡ ὑγεία τῆς νήσου μας

Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐσημειώθησαν 3 κρούσματα ἐξανθηματικοῦ τύφου καθ' ὅλην τὴν νῆσόν μας.

— Ἡ ἐκποίησις ὁμολογιῶν τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑποδεικνύει ὅτι αἱ κοινότητες αἱ ὁποῖαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκποιήσουν ὁμολογίας τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου δέον νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἐπιστολῆς εἰς τοὺς ἁρμοδίους Ταμίας.

— Δωρεὰ ὑπὲρ τοῦ Παλλεσβιακοῦ Γυμναστ. Συλλόγου

Ὁ συμπολίτης μας κ. Σπῦρος Τζωρτζίδης, προσέφερε πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τοῦ Συλλόγου δραχμὰς 1000.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸν ἀνεκήρυξεν Εὐεργέτην καὶ Ἐπίτιμον αὐτοῦ μέλος.

— Ὁ Πληρεξούσιος Λέσβου κ. Ἰωάν. Λαζᾶς, μᾶς πληροφορεῖ διὰ τῆς ἀπὸ 17 τρέχ. μηνὸς ἐπιστολῆς του ὅτι ἐνεκρίθη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἡ κοπὴ πασσάλων ἐκ τοῦ δάσους Κρατήγου διὰ τὴν περίφραξιν τοῦ Γυμναστηρίου.

Ἐκ τοῦ Π. Γ. Συλλόγου.

— Προσφοραὶ

Ὁ ἐν Ἀθήναις διαμένων κ. Παναγιώτης Ἀλεπουδέλλης προσέφερεν εἰς τὸ Ἄσυλον Παιδὸς δραχ. 500 εἰς μνήμην τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Βενλῆ. Ἡ Ἐφ. Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της.

— Στέγη φυματιώντων

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δραχ. 1000.

Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου Τμήματος Βατούσης 706.

Ἡ Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου Τμήματος Παρακοίλων κατήρτισεν Ὑποεπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Δημητρ. Σεβαστοπούλου, Ἀν. Χαμαλέλλη, Σάββα Βεργῆ καὶ Εὐριπ. Ἀσλάνη πρὸς συλλογὴν ἐράνων.

— Ραχὴλ

Αὔριο πανηγυρικὴ συγκέντρωσις στὴν «Σαπφώ». Ὁ ἠθικὸς ἐπὶ τῶν βαλαντίων τῶν συμπολιτῶν ἐκβιασμὸς τῶν διαφόρων ἐπιτροπῶν ἐκ Κυριῶν καὶ δεσποινίδων ποὺ περιῆλθον σήμερον ὡσὰν θύελλα τὴν πόλιν, ὑπῆρξε τοιοῦτος ὥστε ἡ «Σαπφὼ» μόλις θὰ χωρέσει τὸν κόσμον. Ἡ ἐρασιτεχνικὴ παράστασις θὰ δοθεῖ ὑπὲρ τῆς «Στέγης Φυματιώντων».

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, μετετέθη εἰς τὸ Δ΄. Σῶμα Στρατοῦ ὁ ἐνταῦθα ὑπηρετῶν ὑπολοχαγὸς κ. Τσαουσόπουλος.

ΕΥΡΕΘΗ δέσμη κλειδιῶν. Ὁ ἀπωλέσας ἂς τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Κουρεῖον Κωνστ. Τσεσμελῆ (Μπὰς—Φανάς).

ΝΕΟΣ ἐγγράμματος ζητεῖ θέσιν δι' ἐμπορικὸν γραφεῖον. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Κύριε Διευθυντά.

Μαζὶ μὲ σᾶς, ὑψώνομεν φωνὴν ὑπερτάτης διαμαρτυρίας πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ αἴσχιστα ὄργια τὰ ὁποῖα ἀπεκαλύφθησαν συντελούμενα ἀπὸ Ὑπάλληλον δυστυχῶς τοῦ Κράτους ποζάροντα ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Περιθάλψεως.

Ἀφ' οὗ δὲ Ἕλληνες Ὑπάλληλοι τεταγμένοι ἐπὶ κεφαλῆς ἱερῶν ὑπηρεσιῶν, ὅπως εἶνε τῆς Περιθάλψεως τῶν Προσφύγων, γίνονται αὐτοὶ ὄργανα διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ βιασταὶ καὶ οἱ διακορευταὶ ἀνηλίκων παρθένων, περιφέρονται ἐλεύθεροι εἰς τοὺς δρόμους μέχρι τῆς στιγμῆς ἐπιδεικνύοντες τὸ ὀλιζώνταν αἶσχος των, ἃς ἐπιτραπεῖ τότε εἰς ἡμᾶς νὰ οἰκτίρωμεν τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον γνωρίζει κατὰ τρόπον θαυμάσιον νὰ ψηφεύει τοὺς Ὑπαλλήλους του καὶ ἡμᾶς, ἑαυτούς, πρὸ πάντων οἱ ὁποῖοι ἐὰν εἴχαμε τὴν τύχην νὰ διασώσωμεν τὴν τιμὴν τῶν κοριτσιῶν μας ἀπὸ τὰ ἄγρια ἔνστικτα τῶν Τσετῶν, ἤρθαμεν ἐδῶ διὰ νὰ τὴν εἴδομεν διασυρομένην μὲ τὸν φρικωδέστερον τρόπον, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἀποροῦμεν δέ, ἐὰν ὁ Ὑπαλληλικὸς κόσμος ἐπληροφορήθη τὰ ἆθλα συναδέλφου οἷος ὁ ὡς ἄνω, πῶς δὲν διεμαρτυρήθη ἀκόμη διότι μέσα εἰς τοὺς κόλπους του ἐνεφώλευεν ἕνας τοιοῦτος τέρας ἄνθρωπος. Θὰ περιμείνωμεν μ' ὅλα ταῦτα νὰ εἴδωμεν καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ σταθεῖ εἰς τὸ ὕψος της ἡ Δικαιοσύνη τοῦ τόπου, καταφέρουσα ἀμείλικτον τὸν πέλεκυν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀθλίου κακούργου.

Στ. Ἀργαούτογλους, Ἰωάν. Σπύρογλους, Σ. Ἀναστασιάδης, Ν. Ἀναστασίου, Λεονταρίδης, Τ. Κασάπογλου, Πλ. Ἀδαμίδης, Δ. Ἰσιδώρου Γ. Ἀϊδινόπουλος, Α. Ἀρβανίτης, Ἀριστ. Παπαδόπουλος, Δ. Φραγκόπουλος, Γεωργίου, Κρασόπουλος, Ἀντ. Χριστοφορίδης, Ε. Φρυδάκης.

— Συνέχεια ἄθλων τοῦ περιφήμου Γιαμαρέλου

Κύριε Διευθυντά.

Κατοικοῦμεν εἰς τὴν συνοικίαν Πόρτες εἰς τὴν ἐπιτεταγμένην παρὰ τῆς Νομαρχίας οἰκίαν τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μπουγιούκα μετὰ δύο ἐκ Κυδωνιῶν οἰκογενειῶν τριῶν κοριτσιῶν ὀρφανῶν πατρὸς καὶ μητρὸς ἐκ τοῦ Ἀδραμυττινοῦ Κόλπου.

Πρὸ ὀκτὼ περίπου ἡμερῶν δύο κύριοι ὀνόματι Γιαμαρέλλου Ὑπάλληλος τῆς Περιθάλψεως καὶ ὁ ἕτερος Τηλεγραφικὸς Ὑπάλληλος Ν. Παπαδόπουλος ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἀνῆλθον εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα διαμένει ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἀφοῦ ἔστριψαν ἕνα τσιγάρο σὰν νὰ ἦσαν προσκεκλημένοι διέταξαν νὰ προσέλθωσι ὅλοι οἱ οἰκοῦντες ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἀνεκοίνωσαν ὅτι ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ὀφείλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμε τὴν οἰκίαν διότι τοὺς χρειάζεται, ἄλλως θὰ ἐκδιωχθῶμεν ἀγρίως.

Τὴν ἑπομένην ὁ ἴδιος Τηλεγραφικὸς Ὑπάλληλος Ν. Παπαδόπουλος συνοδευόμενος καὶ μὲ ἕνα χωροφύλακα μετέβη καὶ πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ διέταξεν ὅπως ἀμέσως παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον τοῦ κ. Γιαμαρέλου (ἐφ' ᾧ τὰ γραφεῖα ἦσαν κλειστὰ διὰ τὸ πένθος τοῦ μακαρίτου Δημάρχου). Τὴν μεθεπομένην, ἤτοι τὸ παρελθὸν Σάββατον μετέβη καὶ πάλιν ὁ ἴδιος Τηλεγραφικὸς Ὑπάλληλος ἀπειλῶν καὶ ὑβρίζων τὴν παρουσιασθεῖσαν σύζυγόν μου μὲ τὰς ἑξῆς φράσεις: «διατί δὲν ἤλθατε νομίζετε ὅτι οἱ Δημόσιοι Ὑπάλληλοι εἶνε σὰν τὰ μοῦτρα σας; καὶ ἄλλα πολλά.

Κύριε Διευθυντά.

Μήπως ἀνετέθη ἡ ἀποστέγασις τῶν προσφύγων εἰς τοὺς Τηλεγραφικοὺς Ὑπαλλήλους; Θὰ εἴμεθα ὑπόχρεοι ἂν διὰ τοῦτο ἐρωτηθεῖ ὁ κ. Διευθυντὴς τῶν τριῶν Τ. Ἢ ἐπειδὴ εἴμεθα πρόσφυγες πρέπει οἱ πόρτες μας νὰ εἶνε ἀνοικτὲς εἰς πάντα θέλοντα νὰ κάνῃ κέφι καὶ νὰ κάνῃ τὸ κέφι τῶν φίλων του. Ὅταν εἴμεθα Τοῦρκοι Ὑπήκοοι ὅπως καὶ σὺ θὰ ἐνθυμεῖσαι, οὔτε ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα αὐθαιρέτως νὰ εἰσέρχηται εἰς οἰκογενειακὸν οἶκον.

Δὲν γνωρίζομεν τί ἐπιβάλλουν ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ Ἑλληνικοὶ Νόμοι ἀλλ' ὑποθέτομεν ὅτι ὁ κ. Γιαμαρέλλης ἐὰν ἤθελε νὰ μᾶς διώξῃ ἀπὸ τὸ σπίτι ὤφειλε νὰ μᾶς καλέσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του διὰ νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασίν του, νὰ μᾶς ὑποδείξῃ κατοικίαν ἄλλην καὶ κατόπιν νὰ διατάξῃ τὴν ἀποστέγασίν μας διὰ νὰ γείνῃ τὸ κέφι τοῦ φίλου του κ. Ν. Παπαδοπούλου ἢ ἄλλου τινός.

Μὲ ἀγάπην

Ι. Παραμυθᾶς

«ΣΑΠΦΩ»

Τὸ Παιδὶ τῆς Ἀποκρηᾶς

Ἀπόψε ἡ Ζοὺρ-φὶξ θὰ συγκεντρώσῃ κόσμον καὶ κοσμάκην προκειμένου νὰ θαυμάσῃ ἕνα μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπίκαιρον καλλιτέχνημα. Ἀπὸ τῆς ὀθόνης τῆς «Σαπφοῦς» θὰ περελάσουν ὅλα τὰ καρναβάλια τῆς Νίκαιας καὶ αἱ ἑορταὶ καὶ τὸ ἀποκρηάτικο γλέντι τοῦ Παρισιοῦ καὶ ἡ τελευταία μόδα. Ἐν συνόλῳ μία ἔκπληξις καλλιτεχνική. Ἐξαιρετικῶς ἀπόψε τὸ ἔργον θὰ συνοδεύσῃ τελεία ὀρχήστρα ὥρα 9 1)2 πρὸς πανηγυρικωτέραν διεξαγωγὴν τῆς ἑσπερίδος ὁρισθείσης ὡς τιμητικῆς τοῦ Φωκαέως καὶ ἀποχαιρετιστηρίου τῆς χειμερινῆς περιόδου μας.

Ὅλοι ἀπόψε θὰ λάβουν δῶρον ἀπὸ τὸ ταμεῖον διὰ τὴν νέαν περίοδον.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 4123 ΑΘΗΝΑΙ 21 Φεβρουαρίου ὥρα 8.30

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρίασις τῆς Συνελεύσεως

Ἡ προχθεσινὴ συνεδρία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως παρετάθη πέραν τῆς μιᾶς μ. μ. ὁμιλησάντων ὀλίγων ῥητόρων ἑκατέρωθεν. Ἀπαντῶν εἰς ἐπιχειρήματα τῶν δημοκρατικῶν καθ' ἃ ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος μέχρι τοῦ δημοψηφίσματος θὰ ἐδημιούργει ἐξωτερικοὺς κινδύνους ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καφαντάρης ἐδήλωσε ὅτι ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ ἑδραιώσωμεν τὸ πολίτευμα σταθερὸν ὅπως ἐξασφαλισθῶμεν ἔναντι ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἀποτρεπομένων ἐὰν ἐφαρμοσθῇ ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γόντικας ἐδήλωσεν σχετικῶς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εὑρισκόμενος ἐν Μακεδονίᾳ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πατάξῃ οὐ μόνον εἰσβολὴν κομιτατζήδων ἀλλὰ καὶ μεγαλειτέρας ἀκόμη δυνάμεις.

Ἀπειλουμένης διαιωνίσεως τῶν συζητήσεων ἅτε ἑξηκοντάδος ῥητόρων ἐγγεγραμμένων εἰσέτι, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ περιορίσῃ τοὺς λόγους.

Βαρυσήμαντοι δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν Δημοκρατικῶν

Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» δημοσιεύει μακρὰς δηλώσεις τοῦ Βενιζέλου ἐκφράζοντος κατάπληξιν διὰ τὴν ἐπιμονὴν τῶν δημοκρατικῶν ὅπως ἐπιβάλλουν τὰς ἀντιλήψεις των. Ἡ ἀποδοχὴ τούτων εἶπε θ' ἀπετέλει ἀθέτησιν τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ἀναληφθείσης ἐπέναντι τοῦ λαοῦ, συνάμα δὲ ἄρνησιν πάσης ἰδέας δημοκρατικῆς. Δὲν νομίζω εἶπε ὅτι εἶμαι αὐστηρὸς λέγων ὅτι οἱ κυριώτεροι ἡγέται τῶν ἄκρων δημοκρατικῶν κάθε ἄλλο παρὰ δημοκρατικὴν ἔχουν ψυχήν.

Εἶνε κυρίως ὀπαδοὶ τῆς δικτατορίας τὴν ὁποίαν ζητοῦν νὰ ὑποστηρίξουν μὲ τὴν βίαν.

Ἀκριβῶς αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1920 ἀποδεικνύουσι ὅτι κανεὶς εὔλογος λόγος δὲν ὑπάρχει διὰ κακὴν ἔκβασιν τοῦ δημοψηφίσματος ἀφοῦ ὡς ἀπέδειξεν ὁ κ. Παπαναστασίου διὰ σχετικῆς μελέτης τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων συνεκέντρωσεν εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφισάντων ἔκτοτε δὲ ἡ κατάστασις ἐβελτιώθη συνεπείᾳ τῶν καταστροφῶν ποὺ ἐπέφεραν οἱ διάδοχοι. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ δημοψήφισμα θὰ δώσῃ πλειοψηφίαν 150.000 ψήφων ὑπὲρ τῆς ἐκπτώσεως τῆς δυναστείας, πάντως δὲ οὐσιώδη πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι τίποτε στερεὸν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημιουργηθῇ ἔξω τῆς βάσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἄλλως ἡ δημοκρατία ἔσεται θνησιγενὴς ἂν εἶχε ἀνεπαρκὲς ἔρεισμα τὴν σκαιὰν βίαν ταχέως ἀποτριβησομένην καὶ ὁδηγοῦσαν ὄχι πλέον εἰς τὴν παλινόρθωσιν τῆς Συν)κῆς Βασιλείας ἀλλὰ εἰς ἀπροκάλυπτον μοναρχισμόν.

Ἐξωτερικαὶ περιπλοκαὶ ὡς φοβοῦνται κατὰ τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν ἐπιβάλουσι ταχίστην τερμάτισιν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ διὰ συμμετοχῆς καὶ τοῦ ἀντιπάλου πολιτικοῦ κόσμου εἰς τὸ δημοψήφισμα. Ἄλλως ἐμφύλιος σπαραγμὸς θὰ διαιωνίζετο. Ἡ συνέχισις τῶν πολιτικῶν πραξικοπημάτων καὶ ἡ ἀστάθεια τῆς χώρας θὰ ἐπιτείνει τὴν διεθνῆ ἀντιπάθειαν τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ ἀπομονώσει αὐτὴν παντὸς φίλου καὶ θὰ καταρρίψῃ τὸ Ἐθνικὸν νόμισμα, θὰ ὀξύνῃ εἰς βαθμὸν ἀφόρητον τὴν ἀκρίβειαν τοῦ βίου, θὰ ἐξανεμίσῃ τὴν ἀμυδροτάτην ἐλπίδα τοῦ ἐξωτερικοῦ δανείου ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων.

Οἱ ἄκροι Δημοκρατικοὶ δὲν βλέπουν ταῦτα, συνεπῶς οὔτε τὸ βάραθρον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κατακρημνισθοῦν αὐτοὶ συμπαρασύροντες μαζί των καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν τέλει ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασε τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Συνελεύσεως μένουσα πιστὴ εἰς τὴν δοθεῖσαν ἐντολὴν τοῦ λαοῦ θὰ παραπέμψει τὴν λύσιν τοῦ πολιτειακοῦ εἰς τὸ δημοψήφισμα.

Ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τοὺς κ. κ. Κονδύλην καὶ Πάγκαλον

Εἰς νέας δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ κ. Βενιζέλος καταφέρεται αὐστηρῶς κατὰ τῶν κ. κ. Κονδύλη καὶ Παγκάλου.

Ἀπαντῶντες οἱ Δημοκρατικοὶ ἐπικρίνουν τὰς παρασκηνιακὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγοροῦντες αὐτὸν ὡς αὐταρχικόν.

Αἱ συζητήσεις ἐξακολουθοῦν

Ἡ συζήτησις ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς ἐν τῇ Συνελεύσει. Οἱ πρόσφυγες πληρεξούσιοι ἐζήτησαν ὅπως συζητηθῇ τὸ προσφυγικὸν πρὸ τοῦ πολιτειακοῦ. Ὁ κ. Καφαντάρης ἀντετάχθη εἰς τὴν ἀξίωσιν τῶν προσφύγων.

Ἔφθασαν νέοι ὅμηροι

Ἔφθασεν ἐκ Σμύρνης ἀτμόπλοιον μεταφέρον 1000 νέους ὁμήρους.

Ἡ ἀπεργία τῶν Ἄγγλων λιμενεργατῶν

Μεγάλη ἀπεργία ἐξερράγη εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὑπὸ τῶν λιμενεργατῶν.

Ἡ ἀπειλὴ τῶν Δημοκρατικῶν καὶ ὁ κ. Βενιζέλος

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐχαρακτήρισε τὴν ἀπειλὴν τῶν δημοκρατικῶν ὅτι θ' ἀποχωρήσουν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος προσερχόμενος, ὁμιλήσῃ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως Καφαντάρη, ὡς «ἄνω ποταμῶν».

Μ. ΡΟΔΑΣ

«Ἀλκαῖος»

Ἀπόψε Πέμπτην καὶ ὥραν 5 1)2 καὶ 9 1)2 προβάλλεται τὸ ἀριστούργημα τῆς κινηματογραφικῆς ἐπιστήμης ΒΙΝΤΟΚ Δ΄ ἐποχή.

Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Ἀρθούρου Βερνένι, συγκλονίσαν τοὺς Παρισίους θὰ μείνῃ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Μυτιλήνης.

Ἐπωφεληθεῖτε ὅλοι σας νὰ τὸ δῆτε καὶ θὰ μᾶς εὐγνωμονεῖτε.

Εἰς τὸ «Νέον Ραφεῖον» τῆς κυρίας Δέσποινας Στεφανέλλη

(πλησίον ἁγίας Εἰρήνης) ἐκτελοῦνται τὰ τελειότερα καὶ κομψότερα Ταγιὲρ Μαντώ, Κὰπ, τουαλέτται, νυμφικά, καὶ μπλοῦζαι πάντοτε μὲ τὰ νεώτερα φιγουρίνια τῶν Παρισίων.

1—15 *Ἐκ τῆς Διευθύνσεως*

Προκήρυξις Μειοδοτικοῦ Διαγωνισμοῦ

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ 100 προσφυγικῶν κατοικιῶν ἀνεγερθησομένων ἐν θέσει Χωράφα (τσινὰρ τζαμί).

Οἱ βουλόμενοι ἐργολάβοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι πληροφορίας περὶ τῶν σχετικῶν ὅρων παρὰ τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως Προσφύγων καθ' ἑκάστην 10—11 ἐν τῷ Δημαρχείῳ.

Αἱ προσφοραὶ δέον νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 24 τρέχοντος.

Ἐκ τοῦ Παραρτήματος *Τ.Π.Π.Μ.*

1—3

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ Κάπης

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει αὐτῆς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2288 ἔγγραφον τοῦ Κου Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν: Ἡ ἐπισκευή, κεραμίδωσις καὶ πλακόστρωσις διὰ λιθίνων πελεκητῶν πλακῶν τῶν αὐλοτοίχων τοῦ δημοτ. σχολ. ἀρρένων. Ἡ κατασκευὴ δι' ἐπιχώσεως δύο πλατειῶν μετὰ κρηπιδώματος πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν. Ἡ κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις λιθίνων πελεκητῶν οὐδῶν (ἰσίκι) εἰς τὰς δύο αὐλοθύρας. Ἡ ἀνέγερσις τοιχίσκου μέτρ. 2. 60.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ἐνταῦθα τὴν 24 Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12. Τὸ δ' ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κου Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Κάπῃ 17 Φεβρουαρίου 1924

Ὁ Πρόεδρος

Γεώργιος Μ. Κωνσταντίνου

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΑΚΟΝ
Καθέτε

Τὸ «ΦΑΜΑΚΑ» ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 21ην Φεβρουαρίου 7ην ἑσπερινὴν κατ' εὐθεῖαν διὰ Πειραιᾶ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

Τὸ «ΦΕΖΑΡΑ» ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον 23ην Φεβρουαρίου 6ην πρωϊνὴν διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλλια καὶ Κων)πολιν.

Τὰς τυπογραφικὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλεύθ. Λόγον».

Συνέχεια ἐκ τῆς δευτέρας σελίδος

ΕΝΑ ΤΟΥ ΔΙΠΛΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΣ

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ζήτημα, πῶς θὰ διατυπωθῇ τὸ ἐρώτημα ; Ἆρα ἐὰν κατ' οὐσίαν μόνον περὶ αὐτοῦ πρόκειται.

Κύριοι πληρεξούσιοι, γνωρίζω ὅτι ζητήματα τόσον βιωτικῆς, τόσον θεμελιώδους φύσεως ὅπως τὰ ζητήματα τὰ πολιτειακά, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἀποτελοῦν ζητήματα ἐμπιστοσύνης. Τὸ πιστεύω καὶ διὰ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ τὸ πιστεύω ἀκόμη καὶ διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐν τῇ Συνελεύσει.

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι καὶ ἂν ὁ κ. πληρεξούσιος Μανιτσέας ἦτο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς Συνελεύσεως τυχὸν ἀπεδοκίμαζε τὰ δύο ψηφίσματα, τὰ ὁποῖα κατέθεσε, εἶμαι βαθύτατα πεπεισμένος ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ νομίζῃ ὅτι δικαιοῦται νὰ παραιτεῖται ἐκ τὴν Κυβέρνησιν.

Ζητήματα βασικῆς πολιτειακῆς κατευθύνσεως, σύμφωνα μὲ τὰς περιόδους τοῦ συγχρόνου κοινοβουλευτισμοῦ, εἶνε ἀσφαλῶς ζητήματα ἐμπιστοσύνης, καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ὑποδείξω τροποποίησιν τῆς βασικῆς Κυβερνητικῆς κατευθύνσεως, γνωρίζω, ὅτι θὰ ἐματαιοπόνουν. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζω ὅτι εἶναι συζητήσιμον, εἶνε ἡ τεχνικὴ τῶν ἐρωτημάτων, ἐναρμονιζομένων πάντοτε πρὸς τὴν βασικὴν ἀκολουθουμένην κατεύθυνσιν. Νομίζω ὅτι δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοῦ διπλοῦ ἐρωτήματος. Τὸ ἐρώτημα τὸ διπλοῦν εἶνε τεχνικῶς ἐλλειπές. Διατρέχομεν τὸν κίνδυνον τῆς συγχύσεως, τὸν κίνδυνον τῆς ἀσαφείας τοῦ ἀποτελέσματος, ἐνδεχομένως, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, τοῦ ἀδιεξόδου.

Καὶ διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ προτιμήσῃ ἐρώτημα ἁπλοῦν. Ἄλλως τε ἐκτὸς τῶν τεχνικῶν λόγων οἱ ὁποῖοι συνηρέχουν, καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ Συνελεύσει εἰσηγεῖται ἐρώτημα ἁπλοῦν, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκτὸς τῆς Συνελεύσεως εἰσηγεῖται ἐπίσης ἐρώτημα ἁπλοῦν. Καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας νομίζω ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν ἡ ἐπιμονὴ τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴν εἶνε ἀκλόνητος.

Ἁπλᾶ ἐρωτήματα θὰ ἦσαν τὰ ἑξῆς : Δημοκρατία ἢ Βασιλεία ; Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει Βασιλεία θὰ ἐσήμαινε καὶ Δυναστεία. Ἐπειδὴ δεύτερον δημοψήφισμα δὲν ἐπιτρέπεται.

Εἶτε ἀδύνατον νὰ μεταβάλλωμεν τὸν Ἕλληνικὸν λαὸν εἰς κατ' ἐπάγγελμα ἐκλογέα. Διότι χθὲς εἴχομεν ἐκλογάς, αὔριον δημοψήφισμα, μεθαύριον πάλιν δημοψήφισμα, κατόπιν κοινοτικάς, δημοτικὰς καὶ νομαρχιακὰς ἐκλογὰς καὶ ἴσως κατόπιν γενικὰς ἐκλογάς. Οὐδεὶς θὰ μᾶς συνεχώρει τὴν διαρκῆ τοῦ λαοῦ ταλαιπωρίαν.

Δεύτερον ἐρώτημα ἁπλοῦν, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν, εἶνε : Δημοκρατία ἢ Γλύξμπουργ ; Ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἐξαντλεῖ ἀκέραιον τὸ ζήτημα.

Καὶ τρίτον διατήρησις ἢ ἔκπτωσις τῆς δυναστείας ; Εἶνε τὸ ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον προσκρούει περισσότερον εἰς τὸ αἰσθημα, ἀλλὰ συγκεντρώνει περισσότερον τὴν συνείδησιν τὴν φανατικὴν τῶν θυμάτων τῆς ἐγκληματικῆς δυναστείας.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει — ὅμως — νὰ ἔπρεπεν ἡ ψῆφος τῆς ἐκπτώσεως νὰ ἐσήμαινε καὶ ἐξουσιοδότησιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς περαιτέρω ρύθμισιν τοῦ πολιτεύματος. Ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προτιμήσῃ, μεταξὺ τῶν ἁπλῶν ἐρωτημάτων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θεωρεῖ περισσότερον ἐναρμονιζόμενον πρὸς τὴν γενικὴν γραμμὴν τῆς πολιτικῆς της καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, ἀποτελοῦν τὴν οὐσίαν τοῦ ἀγῶνος, ἐγγυᾶται ἐπίσης τὴν γνησιότητα τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ.

ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κύριοι πληρεξούσιοι, γεγονὸς εἶνε τοῦτο. Ὅτι τὸν Μάρτιον θὰ εὑρεθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ὀφείλομεν χάριν τῆς Ἑλλάδος, χάριν τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος ὀφείλομεν νὰ νικήσωμεν. Ἀλλὰ διὰ νὰ νικήσωμεν χρειάζονται δύο ἀπαραίτητα προϋποθέσεις. Πρέπει νὰ διατηρήσωμεν πρῶτον ἀκέραιον τὸ κῦρος τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Ὄχι διότι ἔχομεν ἡμεῖς εὐκολὴ προσωπολατρείαν, ἀλλὰ διότι ἀντικειμενικῶς κρίνοντες, διαβλέπομεν ὅτι τὸ κῦρος αὐτοῦ, δικαίως, καὶ ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς εἶνε ἀπεριόριστον. (Χειροκροτήματα). Καὶ δὲν ἐπιτρέπεται, ἀπὸ ἀγάπην ἀκριβῆ τῆς ὑποθέσεώς μας ἀπὸ ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐγκαταλείψωμεν μίαν τεραστίαν δύναμιν, τὴν ὁποίαν διαθέτομεν διὰ τὸν ἀγῶνα. (Χειροκροτήματα).

ΠΑΓΚΑΛΟΣ. Ἐλέγατε δμως ἄλλοτε, ὅτι ὁ Βενιζελισμὸς εἶνε ἀντιδημοκρατικός.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου, εἶναι ἀπαραίτητος ἐπίσης ἡ ὁμοφροσύνη τῆς φιλικῆς παρατάξεως καὶ εἶνε ἀπαραίτητον μέτωπον ἐνιαῖον. Διότι φοβοῦμαι, ὅτι ἐγκλεισθέντες ἐντὸς τῆς αἰθούσης ταύτης, ἐπὶ ἑβδομάδας, ὑπέστημεν παραίσθησιν τῆς πραγματικότητος.

ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡμεῖς ὄχι.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Νομίζομεν ὅτι ὁ πολιτικὸς ἀγὼν διεξάγεται πράγματι ἐντὸς τῆς αἰθούσης αὐτῆς ἐνῷ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ Λαός, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωποῦμεν εἶνε ἡνωμένος, καὶ ὅτι ὁ πραγματικὸς ἡμῶν ἀντίπαλος εὑρίσκεται ἐκτὸς τῆς αἰθούσης αὐτῆς. Εἶνε βέβαιον, ὅτι ὅλοι πιστεύομεν εἰς τὴν αὐτὴν ἰδεολογίαν. Ὅλοι ἔχομεν κοινὴν ἱστορίαν καὶ ὅλοι ἐπιδιώκομεν τοὺς ἴδιους σκοπούς. Καὶ εἶνε ἀσφαλῶς λυπηρὸν τὸ φαινόμενον, ὅτι μία μερὶς ἐπιδιώκει διὰ πάσης θυσίας νὰ ἀποκρούσῃ τὸν δημοκρατικὸν προκλητισμόν.

Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ. Πιστεύετε, ὅτι σᾶς συμφέρει διότι σεῖς ὠνομάζετε τὸν Βενιζελισμὸν ἀντιδημοκρατικόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Κύριοι, θὰ ἐφαρμόσω τὸν κανονισμόν. Σᾶς παρακαλῶ.

Ἀνακαλεῖται εἰς τὴν τάξιν ὁ κ. πληρεξούσιος Θεσσαλονίκης.

ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Ὀφείλομεν κύριοι πληρεξούσιοι, ἀπὸ ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ ἀγάπην τῆς Δημοκρατίας, νὰ παραμείνωμεν ὁμόφωνοι, ἀλληλέγγυοι, ἡνωμένοι καὶ ἀντὶ νὰ κατατριβώμεθα εἰς ματαίας ἔριδας, νὰ σπεύσωμεν εἰς τὰς ἐπάλξεις, εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἀναμένει ὁ πραγματικὸς πολιτικὸς ἡμῶν ἀντίπαλος.

Ἐπειδὴ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ δοθῇ καὶ πάλιν ἡ μάχη, θὰ δοθῇ ἡ τελευταία μάχη τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ μακροῦ διεξάγεται μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων πολιτικῶν κόσμων. Τοῦ κόσμου τῆς ἀρνήσεως καὶ τῆς καταστροφῆς, καὶ τοῦ κόσμου τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς δημιουργίας, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωπεῖ ἡ Συνέλευσις. (Χειροκροτήματα.) Καὶ ἂν χωρήσωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡνωμένοι, εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ Ἕλλην. λαὸς ὁμοθύμως θὰ ταχθῇ εἰς τὸ πλευρόν μας καὶ ἡ νίκη θὰ ἦτο ὁλόκληρος θὰ εἶνε ἰδική μας. Καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν πάλιν ἐνταῦθα διὰ νὰ θέσωμεν τὰ θεμέλια τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος.

Καὶ θὰ ἔχωμεν τότε τὴν συνείδησιν ἥσυχον καὶ θὰ ἔχωμεν τὴν δικαίαν ὑπερηφάνειαν ὅτι ἐξεπληρώσαμεν τὸν ἱστορικὸν κλῆρον, ὅστις ἔλαχεν ἐφ' ἡμᾶς. Ὅτι ὑπῆρξαμεν, ἡμεῖς, οἱ θεμελιωταὶ μιᾶς ἰσχυρᾶς, ἀκλονήτου, λαϊκῆς Ἑλληνικῆς δημοκρατίας. (Χειροκροτήματα παρατεταμένα).

— COSULICH—LINE —

Προκειμένου κατ' αὐτὰς νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀνωρύησις δ.' Ἀμερικὴν εἰδοποιοῦνται οἱ ἔχοντες προσκλήσεις (affidavits) παρὰ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων συγγενῶν των ὅπως τὰς παραδώσουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν ἐν Μυτιλήνῃ Πράκτορά μας κ. Νεοκ. Χ. Γιανιέλην παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ λαμβάνουν ἀργότερον καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀνοχωρήσεώς των.

Ἡ Διεύθυνσις

Θέλετε νὰ καπνίσητε σιγαρέττα σέρτικα ; Ἀγοράσατε

"ΣΚΡΑ„

— ΧΙΩΤΕΛΛΗ —

Τὸ καπνόβιλ των ἀποτελεῖται ἀπὸ παλαιὰ καπνὰ Ἀγριτίου σέρτικα

ΔΡΧ. 4

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐλαιόκτημα εἰς θέσιν Μέλισσα ἢ Ἀπιδιά· Αἴθουσα πιάνων Νικολάου Γιαννίκου Παρέχουν Σκαλίτζου καὶ Υἱῶν Δ. Καραβελλᾶ.

Πληροφοροῦνται παρὰ τῷ Θεμιστοκλῇ Ραχίνῃ. 2—3

ΤΡΟΦΟΣ (παραμάνα) ζητεῖ θέσιν. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας. 2—3

— ΣΙΔΗΡΑ, ΣΙΔΗΡΑ! —

Στρογγυλά, τετράγωνα, λάμες, πιστιβαλίκια, λαμαρίνες τῶν 2 ἕως 14 στὸ δέμα, ὡς καὶ διάφορα ἄλλα εἴδη μηχανικῆς, ἐφθασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους. Ὁδὸς Χ' Γιαννίκου Βρύσῃ

4—10 Κατάστημα **Μ. Καραμητσοπούλου καὶ Σια**

ΓΑΜΟΣ ΜΕ 125 ΔΡΑΧΜΑΣ

Δὲν εἶναι παραμύθι· εἶναι ἀλήθεια. Τὸ θαῦμα ὀφείλεται εἰς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον **Εὐστρ. Προκοπίου** ποὺ ἁπλοποίησε τὰ πράγματα γιὰ νὰ διευκολύνῃ ἐκείνους ποὺ δυσκολεύονται νὰ παντρευθοῦν ἢ νὰ παντρευθοῦν, λόγῳ τῶν μεγάλων ἐξόδων ποὺ κατήντησε ν' ἀπαιτοῦν οἱ γάμοι. Σήμερα μπορεῖται νὰ παντρευθῆτε μὲ μόνον 125 δραχμάς.

Μὲ 125 δραχμὲς τὸ Ζαχαροπλαστεῖον ΕΥΣ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ δίνει : 1 ζεῦγος στέφανα, 2 λαμπάδες γαρνιρισμένες, 1 γιρλάδα.

Καὶ τ' ἀνάλογα κουφέτα. Ὅλα αὐτὰ μόνον μὲ **125** δραχμάς.

Ἐπίσης πέπλα δαμβακερὰ καὶ μεταξωτά.

ΚΡΑΣΙΑ "ΑΤΤΙΚΟ„

ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΕΪΤΑΝΗ

(ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

«ΑΤΤΙΚΟ» ἄσπρο **«ΑΤΤΙΚΟ»** κόκκινο

Μοσχάτο Σάμου. Μαυροδάφνη.

Τὰ κρασιὰ *«ΑΤΤΙΚΟ»* ἔχουν βραβευθεῖ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις *Βρυξελλῶν καὶ Ἁγίου Φραγκίσκου.*

Τ' *«ΑΤΤΙΚΟ»* εἶνε μοναδικὰ χρυσά.

Τ' *«ΑΤΤΙΚΟ»* ἔχουν κατοκτήσει δλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀγοράν.

Ἀντιπρόσωπος ἐν Δεσβῷ : **Ν. Χ" ΧΡΙΣΤΟΦΑΣ.** Πώλησις *χονδρικὴ καὶ λιανική.* Ζητήσατε τὰ ἀπὸ δλα τὰ Ζαχοροπλαστεῖα καὶ Ἐστιατόρια τῆς πόλεως μας.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι 3—10

— ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ!! —

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΞΗ

Ἔξτρα	Α'. Ποιότης πολυτελείας	Δραχ.	5.50
Σπεσιὰλ	Ταϊλὴ σὲρτ	»	4.00
Ἔξτρα	Σέρτικα	»	4.00
Α. Α.	Ἐλαφρὰ	»	4.00
Α. Α.	Μικρὰ σέρτικα	»	2.00

Δοκιμάσατε καὶ συγκρίνατε, εἶναι ἀνώτερα δλων ! !

Ζητήσατε τὰ ἀπὸ τὸν Καπνοπώλην σας.

ΚΟΝΙΑΚ

Παλαιὸν ἐκ μοσχάτων σταφυλῶν

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Χ. ΜΑΜΜΟΥΝΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τονωτικὸν, ἀνόρεκτον καὶ ἀγνόστερον πάντων. Εἰσαγόμενον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν νῆσον μας. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς βαρέλια καὶ φιάλας εἰς κιβώτια παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου

2—10 *Κώστα Ἀνδρεοπούλου*

Τὸ Ἐλιξήριον τονωτικὸν

— VIGOR —

Θεραπεύει

Τὰς γενικὰς ἐξαντλήσεις.

Τὰς ἀναιμίας.

Τὴν νευρασθένειαν.

Τὴν πνευματικὴν ὑπερκόπωσιν.

Τὰς προφυματικὰς καταστάσεις.

Τὰς διαταραχὰς τῆς θρέψεως.

Ἔξοχον καρδιοτονωτικὸν καὶ νευροτονωτικόν.

Εἰδικὸν δ' ἀναρρωνύοντας καὶ καταβεβλημένους ὀργανισμούς.

Πωλεῖται εἰς δλα τὰ φαρμακεῖα.

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ.

7—10 *Εὐαγ. Ι. Πολυμιάδη*

ΔΟΓΩ τῆς μεγάλης κατανωλώσεως τῶν Σιγαρέττων μας

ΑΣΤΡΟΝ

εὐχαρίστως φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. Καπνιστῶν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἔχομεν κατὰ πολὺ καλλιτερεύσῃ τὴν ποιότητά των, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶσαι ἀνώτερα ὅλων τῶν ξένων.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν πρώτην κυκλοφορίαν, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀμφιβάλλοντας νὰ δοκιμάσουν καὶ νὰ συγκρίνουν.

Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΣ & Σια

ΚΑΡΑΜΕΛΑΙ γεμιστοὶ πολυτελείας μὲ τραγουδοκια ἐκλεκτῆς ποιότητος τῆς "Εταιρείας «Ἥλιος» Πειραιῶς. Πωλοῦνται εἰς εὐθυνὰς τιμὰς εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας.

11—15 *Νασοπούλου — Διακάκη*

Γάλα Ὁλλάνδια

Ζητεῖτε πάντοτε τὸ συμπεπυκνωμένον γάλα μάρκας **«Ὁλλάνδια»** πωλούμενον εἰς δλα τὰ φαρμακεῖα καὶ παντοπωλεῖα. Εἶναι τὸ φρεσκώτερον καθόλου φθάνουσι ἀπευθείας ἀπ' τὰ ἐργοστάσια.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΧΙΛ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΗ

Τακτικαὶ Ἑβδομαδιαῖοι ἀναχωρήσεις

Κάθε **Τετάρτη** ἀπὸ γεμᾶτο τὸ γνωστὸν διολαμπηρὸν «ΥΠΕΡΟΧΗ» τῆς Ἀτλ. Γιαννουλάδου διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Ἡράκλειον Ρεθύμνου καὶ Χανίων.

Κάθε **Παρασκευὴν** ἑσπέρας διὰ τὸν ἀπὸ ἀτμ)ων «ΔΕΛΦΙΝ» καὶ «ΑΓΓΕΛΙΚΗ» (ἐναλλὸξ) δια Δεβάγαις, Κυβέλλαν, Θεσσαλονίκην, Χαλκίδα, Πειραιᾶ, καὶ Πελλοπόννησον.

Κάθε **Κυριακὴν** τὴν 9ην πρωΐ·ὴν ἀκριβῶς (σφαγειομένου ἐντοῦθα τὸ *Σάββατον* ἑσπέρας) τὸ πολυτελέστατον «ΠΟΠΗ» τῆς (Ἀτμοπλοΐας Γ. Ποτ·μιάνου) πρ γματικὴ τ χύτης 14 μιλλίων δι· Χίον, Πειρα·ᾶ, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην. Ἐπιστροφὴ εἰς Μυτιλήνην δι·ὰ τῶν ἴδιων προσεγγίσεων.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΑΛΑΣΣ. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΠΑΤΗΣΙΟΥ

Τὸ ἀτμόπλοιον **«ΣΠΕΤΣΑΙ»** ἀναχωρεῖ τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου ἡμέραν Πέμπτην μετὰ μεσημβρίαν διὰ Λήμνον, Διδέαγατς, Κεβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ.

Τὸ ἀτμόπλοιον **«ΠΕΛΟΨ»** ἀναχωρεῖ τῇ 24ῃ Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἑνδεκαμβρίαν διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Σάμον, Ρόδον κ.α. Ἀλεξανδρειαν.

Τὸ ἀτμόπλοιον **«ΑΝΤΙΓΟΝΗ»** ἀναχωρεῖ τῇ 26ῃ Φεβρουαρίου ἡμέραν Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Χανιὰ, Ρεθύμνον καὶ Ἡράκλειον.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΤΟΡΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τέως Πρόεδρος τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου Λέσβου

Ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : *Ὁδὸς Ἀναθημίας 47.*

Περίληψις ἀποφάσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 429 (1923) ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνης ἐλύθη ὁ μεταξὺ τοῦ ἐναγόντος Γρηγορίου Εὐα. Ἀσσαμάτου κατοίκου Ἀγιάσσου καὶ τῆς ἐναγομένης συζύγου του Ἀφροδίτης τὸ γένος Εὐστρατίου Βέτσικα πρώην κατοίκου Ἀγιάσσου νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς ὑφιστάμενος γάμος ἐξ ὑπαιτιότητος ταύτης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ἐν Μυτιλήνῃ 31 Ἰουλίου 1923

Ὁ Πρόεδρος Γ. Βλαστός, ὑπογραμματεὺς Π. Μωραΐτης. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Μυτιλήνῃ 8 Αὐγούστου 1923. Ὁ ὑπογραμματεύς, Α. Κουτρουμπῆς Ὁ πληρεξούσιος διηγόρου Δ. Παύλου. 3—2

Μειοδοσία

Τὴν 9ην Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10 – 12 π. μ. θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Ἀγιάσῳ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐκκλησίας Θεοτόκου —Ἀγιάσου μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὸν ἐλαιοχρωματισμὸν καὶ λοιπὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Θεοτόκου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς μελέτης τοῦ Γραφείου τῶν Δημοσίων Ἔργων κατατεθειμένης πρὸς τὸ ὡς ἄνω Γραφεῖον καὶ τῷ Γραφεῖ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ταμίας Ἱ. Ναοῦ

2—5 *Γρηγ. Χ" Π. Σκορδᾶς*

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν Βορείου Τμήματος τῆς Νήσου ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Κάπη ἱδρύθη Ὑποδηματοποιεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωργίου Ι. Ζερβίτη εἰς τὸ ὁποῖον κατασκευάζονται παντὸς εἴδους ὑποδήματα ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα μὲ γοῦστο καὶ τέχνην Ἀθηναϊκὴν ὑπὸ εἰδικοῦ Τεχνίτου ἐργασθέντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθήναις, καὶ μὲ τιμὰς πολὺ συμφεροτέρας τῶν τῆς πρωτευούσης.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Πρακτορεῖον Μυτιλήνης

Γραμμὴ Θεσσαλονίκης — Πειραιῶς — Κρήτης.

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΣΜΥΡΝΗ» τελεῖ ἐπισκευασθὲν, ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς Σ ββατον 23 τρέχοντος ὥραν 8 μ. μ. διὰ Λῆμνον, Λεδὲ Ἁγίου Κυρίλλου, Ἄγιον Ὄρος, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιᾶ, καὶ ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Κρήτης.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΩΝ

ΥΠΟΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἐκτελοῦνται ἅπασαι αἱ τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοὺς πλέον συμφέροντας ὅρους.

Ἰδιαίτερα ὑπηρεσία ἐνοικιάσεως θυρίδων χρηματοκιβωτίου.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΣΑΜΟΥ

Ρίων Α. Ἀγγελάκη

Τὸ ταχύτατον θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» ἄρτι καθαρισθὲν ἀναχωρεῖ Πέμπτην 21 Φεβρουαρίου ὥραν 10 π.μ. διὰ Χίον, Πειραιᾶ, Σύρου, Τήνου, Μυκόνου, Ἰκαρίαν, Σάμον.

3—4 Πρακτορεῖον *Α. Γαλήνου*

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ κῆπος μὲ νερὸ παρὰ τὴν θέσιν Τσιάρια 35 πήχεων στερεμάτων, κατάλληλος διὰ κάθε φυτείαν. Ὑπάρχουν δὲ καὶ πρασεῖαι φυτώνια. Πληροφορίαι παρὰ φ. κ. Ε. Ψαρρῷ. 3—3

—ΧΑΡΤΟΣΑΚΟΥΛΟΠΟΙΕΙΟΝ—

Ο «ΑΤΤΑΛΟΣ»

ΣΤ. Ι ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ — Μυτιλήνη

Κατασκευάζονται χαρτοσακούλια ἀπὸ δλα τὰ εἴδη χαρτιῶν, εἰς σχῆμα κανονικὸν, μὲ κλὰν καθαρὸν καὶ ἀκίνδυνον ἀπὸ πυκνωτὴν, καὶ μὲ ἐργασίαν ἄγνωστον μέχρι σήμερον παντοῦ στεγνὰ εἰς τιμάς συναγωνιστικὰς. Εἰς τὰ χωριὰ στέλλονται δείγματα τῷ εἰσπράττονται δωρεὰν, καὶ ἐκτελοῦνται παραγγελίαι μέχρις δέκα ὀκάδων τὸ ἐλάχιστον. Τὰ δέματα φέρουν τὴν ἐφοπλίδα

Τμῆμα πωλήσεως. Ἔντυπα σχεδιογραφήματα «Νέου Κέρατος» παρέχονται δωρεὰν.

Κινηματογράφου. 2—3

—Κοὶ ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ—

Ζητήσατε τὰ ἐκλεκτὰ Σιγαρέττα

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΨΙΜΑΛΗ

ΕΧΤΡΑ	πολυτελείας	διαμιᾶς	Δραχ. 5.50
ΜΠΑΦΡΑ	Α'. ποιότητος	»	» 5.
MADEN	Β'.	»	» 4.
ΣΑΜΨΟΥΝ	Β'.	»	» 3.80

ΕΧΤΡΑ — MADEN

Δοκιμάσατε καὶ παραβάλετε.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ **ΦΑΜΑ & ΑΣΤΡΟΝ** ΑΠΟ ΚΑΠΝΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ